

Centre
Pompidou

LAST 23.01 > 30.06
PERFORMATIK-ALÿS-SOTTSSASS
LA CAMBRE-STARCK-ARCHIZOOM

KANAL BRUT

www.kanal.brussels
Akenkaai, 1000 Brussel

PERSDOSSIER

INHOUD

1. PERSBERICHT _____	3
2. TENTOONSTELLINGEN _____	7
3. DE BRUSSELSE KUNSTENAARS _____	35
4. DE ONSTERFELIJKEN _____	49
5. LIVE PERFORMANCES _____	51
6. LA CAMBRE BIJ KANAL - CENTRE POMPIDOU _____	67
7. AUDIOGIDS: AUGMENTED REALITY _____	69
8. KANAL STORE & KANAL FOOD STREET MARKET _____	71
9. PRAKTISCHE INFORMATIE _____	73
10. HET TEAM & DE RAAD VAN BESTUUR VAN STICHTING KANAL _____	75
11. PARTNERS _____	79
12. DE BELANGRIJKSTE DEELNEMERS AAN HET PROJECT _____	83

1. PERSBERICHT

KANAL – CENTRE POMPIDOU: ZES NIEUWE EXPOSITIES

Na een opmerkelijke inhuldiging in mei en de opening van nieuwe exposities in september (waaronder de serie *Children's games* van Francis Alÿs), presenteert KANAL BRUT vanaf 23 januari nog steeds op experimentele wijze een nieuwe programmatie, voor de sluiting eind juni 2019.

Zes nieuwe exposities zullen de verschillende ruimtes innemen. Drie onder hen werden uitgewerkt door Centre Pompidou, dat hiervoor put uit de rijkdom van de eigen collectie.

Spookkantoren, verwezenlijkt in samenwerking met ADAM – Brussels Design Museum, brengt meer dan 70 designers samen doorheen een twaalfstal ruimtes die evenzeer “scènes” zijn waar elk kantoor gepresenteerd wordt als een speelse recreatie van denkbeeldige werkruimten. Maar hier heeft het utilitaristisch discours plaats geruimd voor constellaties van objecten die beantwoorden aan droomassociaties, nostalgie, het concept van nutteloosheid, anachronisme, doordrongen van humor en dubbele bodems.

Eenvoudige constructies exploreert het idee van constructie, dat de geschiedenis van het moderne beeldhouwen doorloopt sinds het begin van de XXe eeuw. Deze tentoonstelling brengt werken van kunstenaars die willen ontsnappen aan de representatie en de autonomie van de plastische vorm willen benadrukken. Tal van beeldhouwers streven ernaar om de voorstelling te vervangen voor de autonomie van de beeldende vorm en brengen aldus werken die louter hun structuur tonen – ontworpen met het oog op de leesbaarheid – en hun materialen – doorgaans gefabriceerd om de expressiviteit van handarbeid te vermijden.

The Super-8 Trilogy presenteert de meest originele experimentele films van de beweging die bekendstaat als “Pictures Generation”, een synthese van de hedendaagse scene in New-York en California. Ze brengen een radicale originaliteit waar de esthetiek van het spel, de televisiesportcultuur en het musicalgenre samenkomen. Dit werk van **Ericka Beckman**, dat

voor de gelegenheid als installatie wordt gepresenteerd, verlaat het kader van het scherm en tovert de tentoonstellingsruimte om tot een ludieke omgeving bezaaid met decorstukken en volgens het ritme van het spel van gekleurde lichten.

In samenwerking met het CIVA worden drie andere tentoonstellingen voorgesteld. **Miscellaneous Folies verkent de folies van de architectuur** en onthult de collectie van deze in Europa, Japan en de Verenigde Staten verzamelde installaties. Voor **As Seen** koos Philippe De Gobert uit de archieven van het CIVA foto's van hedendaagse gebouwen van de Citroën-garage, vergezeld van een selectie van beelden die de sociale context van die tijd oproepen. **As Found presenteert ruwe architectuurdocumenten als een curiositeitenkabinet**, in combinatie met van een reeks publieke discussies en debatten rond het architectuurproject.

CINEMATEK presenteert one, two, many, een film van Manon de Boer, die drie performances brengt: een fluitstuk met circulaire ademhaling, een monoloog en vier zangers met publiek, waarbij elk deel op zijn manier de existentiële ruimte van de stem behandelt.

Live performance blijft een plaats innemen op de bezoekersroute, en plaatst op die manier KANAL - Centre Pompidou op de Brusselse dans- en performance scene. Het nodigt uit om alle vormen van hedendaagse creatie te ontdekken in een unieke omgeving, waar contemplatie centraal staat. Hedendaagse dans en performance – “ruimtekunsten” - maken het voor de artiesten mogelijk om vormen uit te vinden die een onvergelijkbare band creëren met de architectuur van de ruimtes. Een dergelijke rijke programmatie is enkel mogelijk dankzij de betrokkenheid van de belangrijkste actoren van live performance in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Net zoals de eerste samenwerking in mei 2018 met het KunstenFestivaldesArts, is dit seizoen het resultaat van een samenwerking met onder andere het Performatik festival en het Kaaitheater, La raffinerie-CharleroiDanse, BOZAR, Workspace Brussels, het Klarafestival, les Brigittines alsook de volgende editie van het KunstenFestivaldesArts.

Vanaf juni maken de expo's in de showroom plaats voor de jury's, exposities en défilés van **La Cambre** met een permanente tentoonstelling gedurende twee weken, een vernissage en een slotavond.

Algemeen curator: Bernard Blistène, directeur van het Musée National d'Art Moderne-Centre Pompidou

2. TENTOONSTELLINGEN

De filmfabriek van Michel Gondry – 05.05.2018 > 30.06.2019

Station to station – 05.05.2018 > 30.06.2019

House 3 – 30.05.2018 > 30.06.2019

Publieksruimte – 05.05.2018 > 10.06.2019

Re-building CASS: The little city inside the building – 05.05.2018 > 30.06.2019

Rood en Wit – 12.09.2018 > 30.06.2019

Francis Alÿs: Children's Games – 12.09.2018 > 19.05.2019

De gevel van het Hotel Aubecq – 20.09.2018 > 30.06.2019

Eenvoudige constructies – 23.01.2019 > 30.06.2019

Spookkantoren – 23.01.2019 > 30.06.2019

Ericka Beckman: The Super-8 Trilogy – 23.01.2019 > 19.05.2019

Miscellaneous Folies – 23.01.2019 > 29.04.2019

CINEMATEK: one, two, many – 23.01.2019 > 19.05.2019

As seen – 23.01.2019 > 30.06.2019

As Found – 23.01.2019 > 30.06.2019

2.1. NIEUWE TENTOONSTELLINGEN: VANAF 23.01.2019

Eenvoudige constructies – 23.01.2019 > 30.06.2019

Spookkantoren – 23.01.2019 > 19.05.2019

Ericka Beckman: The Super-8 Trilogy – 23.01.2019 > 30.06.2019

Miscellaneous Folies – 23.01.2019 > 29.04.2019

CINEMATEK: *one, two, many* – 23.01.2019 > 19.05.2019

As seen – 23.01.2019 > 30.06.2019

As Found – 23.01.2019 > 30.06.2019

- **EENVOUDIGE CONSTRUCTIES**

Sinds het begin van de 20e eeuw is de constructie een vaste waarde in de moderne sculptuur. Tal van beeldhouwers streven ernaar om de voorstelling te vervangen voor de autonomie van de beeldende vorm en brengen aldus werken die louter hun *structuur* tonen – ontworpen met het oog op de leesbaarheid – en hun *materialen* – doorgaans gefabriceerd om de expressiviteit van handarbeid te vermijden. Het constructivisme, dat zijn kop opsteekt in het Rusland eind jaren 10 van de vorige eeuw, krijgt aldus vorm volgens die basisprincipes: de Stenberg-broers, gefascineerd door technische schema's, stellen constructies voor die doen denken aan civil engineering. Die traditie wordt na de oorlog hernomen door de aanhangers van de kinetische kunst – met name de artiesten van de GRAV (Groupe de recherche en arts visuels) – wiens werk ontstaat uit wiskundige formules die soms plaats bieden aan het toeval. De aanhangers van minimal art, zoals Carl Andre, Dan Flavin, Sol Lewitt en Larry Bell, ontplooiën op hun beurt een leer die stoelt op industriële materialen (neon, plexiglas, staal) en bouwprocedures waarvan de eenvoud van het ontwerp ze onmiddellijk verstaanbaar maakt. Ontdaan van enige eigenhandige tussenkomst, met als enige doel te tonen dat ze niets verbergt, wordt de sculptuur voortaan gevat volgens de schaal van de haar omringende ruimte die ze probeert af te bakenen. Die erfenis leeft vandaag nog voort en wordt vernieuwd door tal van artiesten naar het voorbeeld van Haegue Yang.

Commissaris

Nicolas Lucci-Goutnikov

Data

23 januari 2019 – 30 juni 2019

Plaats

Carrosserie

- **SPOOKKANTOREN**

In de oude kantoren van de Citroëngarage brengt deze nieuwe tentoonstelling designobjecten samen uit de collecties van Mnam-Cci, Centre Pompidou en het ADAM – Brussels Design Museum. Het Centre Pompidou bezit een rijke designcollectie, die de designgeschiedenis doorheen de 20e eeuw tot vandaag doet herleven. Ze gaat in dialoog met de collectie van het ADAM, waar de Plasticarium-collectie centraal staat die een originele en bijzondere geschiedenis onthult van het plastic design.

Deze expositie brengt meer dan 70 designers samen doorheen een twaalftal ruimtes die evenzeer “scènes” zijn waar elk kantoor gepresenteerd wordt als een speelse re-creatie van denkbeeldige werkruimten. Maar hier heeft het utilitaristisch discours plaats geruimd voor constellaties van objecten die beantwoorden aan droomassociaties, nostalgie, het concept van nutteloosheid, anachronisme, doordrongen van humor en dubbele bodems.

Het bureau en het salon van de Voorzitter, het bureau van de HR-directie, het Vakbondslokaal, de IT-room, Coworking, het Spookbureau, het Bureau van de Radicaliteiten, het Bureau van de Ondervragingen geven op die manier uit op een “wonderlijk surrealisme”. Het functionalisme en de standaardisatie van de ruimtes hebben plaats geruimd voor een parcours doordrongen van het irrationele, het verouderde, de vrije associaties die een geschiedenis van het design in zijn ‘gelijkenis’ met de werkelijkheid ten tonele voeren. En zo lijken de kantoren enkel maar op kantoren, in een soort van mentale archeologie, van een verhaal binnen het verhaal van een ‘mysterie’, in de magrittiaanse zin van het woord. De kantoren worden een lofzang op non-design, als kritiek op het functionalisme. Hier heeft het werk plaats geruimd voor de slaap, het spel en de hertoe-eigening van voorwerpen. De bureaus functioneren aldus door ‘selectieve overeenkomsten’ of valse schijn, trompe-l’œil of protocollen.

De "Computerzaal" herbergt het mentaal universum van de geek in een verouderd kader: IBM-computers van Eliot Noyes of Olivetti van Ettore Sottsass aan het begin van de jaren 1970. *Elea*, de eerste elektronische computer, wordt in 1959 ontwikkeld door Sottsass. Op de grond is het bed *Quand Jim monte à Paris*, (1995) van Matali Crasset het plooibaar en transporteerbaar bed van een urban nomade. Aan de muur brengt de radiator *Trou Noir* (2011) van Studio GGSV in zwarte steen, gemaakt van industrieel afval, ons terug naar het puin van het verleden. Het bed wordt verlicht door oversized en verdraaide pop-objecten van Yonel Lebovici. Op een televisie herschrijft een film van Woody Vasulka *C-Trend*, (1975) de beweging van auto's doorheen veeglijnen tussen virtualiteit en realiteit, voorbode van de elektronische samenleving in haar ontluikende communicatienetwerken.

Naast de desillusies van de geek is het "Radicaliteitenkantoor" tegelijk een reflectieve en creatieve ruimte, met kleurrijke pop-objecten. Het bureau *Quaderna* (1971) van Superstudio en een bouwspel van Studio 65 verwijzen naar de kritische en utopische verzuchtingen die de zekerheden van de moderniteit ontwrichtten. De radicale architecten verklaren in die jaren 1960 de "vernietiging van het object" ten gunste van guerrilla-acties. De neutrale objecten van Superstudio presenteren zich als een "mentaal diagram" een nulgraad die moet leiden tot collectief creatief gedrag. De groene *Cactus* (1972, kapstok van Guido Drocco & Franco Mello) wordt door zijn makers omschreven als een uitdrukking van het "anti-design met phytomorfe inspiratie". Voor Superstudio "gaat het design, perfect en redelijk geworden, over tot het syncretisch inpalmen van verschillende realiteiten" (Adolfo Natalini).

Het "Salon van de Voorzitter" geeft door middel van symbolen uitdrukking aan kritisch design en objecten met een vleugje humor, zoals de *Safari bank* (1968) van Archizoom of de *Capitello Fauteuil* (1971) van Studio65, in de vorm van een ionische zuil in uitgezet polyurethaan. Resoluut kitsch en ironisch stellen deze objecten de grenzen van goede en slechte smaak in vraag in een postmoderne sfeer. Het Salon geeft uit op het "Kantoor van de President" met een specifieke symboliek. Het bureau en de stoel drukken hier het belang uit van de incarnatie

van de hoogste functie in een instelling of bedrijf. Het geheel bestaat uit een imposant parallellepipedum in glasvezel en een stoel bekleed met leder van Vittorio Introni (1969). Kunstwerken geven een idee over de smaak van de voorzitter. De *Translation* fauteuil (2008) van de Belgische ontwerper Alain Gilles is gemaakt van gerecycleerde plastic doppen. Achter het bureau van de voorzitter zijn twee karakteristieke stukken van naoorlogs design te zien: Raymond Loewy's commode *DF 2000* (1968) en Yonel Lebovici's platendraaier *Paam Tube* (1969). Voor de vergaderingen wordt het team uitgenodigd om hun spullen achter te laten op de *VIP* kapstok (Roberto Lucci Paolo Orlandini, 1970) en om plaats te nemen aan de ronde tafel met zes stoelen met gebogen lijnen, getekend door Pierluigi Spadolini (1971).

De "*Coworking*" is een gedeelde werkruimte die de uitwisseling tussen gebruikers mogelijk maakt en de creativiteit aanwakkert. Twee kleurige bureautafels, de ene van Patrick Gingembre (1971) en de andere van Marc Berthier (1967), verwijzen naar de optimistische sfeer van de *Golden Sixties*, net zoals de zuignaplamp *Ventosa* (1962) van Achille en Pier Giacomo Castiglioni. Op de bureautafels staan twee computers, ontworpen door Jonathan Ive voor Apple, met innovatieve esthetiek. De *Coworking* ruimte is een werkplek maar ook een ontmoetingsplek, gemoedelijk en comfortabel. Op de *Boby* (1970), een serveertafeltje op wieltjes van Joe Colombo staat de waterkoker *HD 2001* (1994) van Alessandro Mendini die met levendige kleuren en nieuwe materialen alledaagse objecten heruitvindt. De poef *Sacco* (1969) van Piero Gatti, Cesare Paolino en Franco Teodoro bestaat uit een pvc-hoes gevuld met polystyreen balletjes, materialen die het de gebruiker mogelijk maken om deze boonvorm op zijn gemak vorm te geven. Niet ver daarvandaan staan de opblaasbare zetels van de serie *Aéospace* (1968) van de ingenieur van opleiding Nguyen Manh Khanh aka Quasar, die de ambitie had om de interieurs te bevrijden door het gebruik van transparant PVC.

In het "*Kantoor van de Medewerkers*" tekent *Work Light Blub* (2015) van Pieke Bergmans, van de serie *Crystal Virus* zich af te midden van brieven aan de muren tussen Frankrijk en

België afkomstig uit de archieven (Fonds Hervé Fischer) van de Bibliothèque Kandinsky van het Centre Pompidou. Deze installatie van Pieke Bergmans is als een filmsequentie: een nachtlampje staat op een tafeltje. De lamp is echter uitvergroot door een virus en verspreidt haar lichtstraal op het bureau. De designer transformeert de objecten met humor door hun productieproces te muteren en om te draaien. Het « *Kantoor van de Personeelsverantwoordelijke (La Condition humaine)* » creëert een dialoog tussen antropomorfe objecten in relaties met spiegels en valse gelijkenissen. De lichamen zijn gefragmenteerd: uitvergroete voeten van Nicola L. of Gaetano Pesce; in het midden is de *Table Tour (1993)* van Gae Aulenti in staat om virtueel met zijn voeten in fietswielen te draaien. Het "*Vakbondslokaal (Het verraad van de beelden)*" dompelt ons onder in de vergeten sfeer van de eerste tecno-burelen (Osvaldo Borsani, *Sistema Graphis, 1968*) en van de eerste computers.

Het "*Spookkantoor*" lijkt onbewoond. Van de objecten blijft enkel hun skelet of structuur over, als de laatste overblijfselen van hun bedreigde functionaliteit. Van zetels van Pierre Paulin of andere designers blijft enkel een eenvoudige structuur over, als een aura, naast spookobjecten zoals de papieren lamp van Ingo Maurer, een oude ventilator van de jaren 1930 of prototypes versleten door de tijd (Robert Mallet-Stevens, Willy Guhl). Temidden deze stilte van objecten, rijst de *Siège-mobilier (2008)* van Philippe Rahm als een schildwacht op. Hun spookachtige aanwezigheid wordt opnieuw tot leven gewekt door het lichtspel dat hen doet opstaan als geesten. Design presenteert zich hier als een zoeken naar vormen en lijnen die de plaats van het afwezige lichaam ondervragen. Het "*Kantoor van de Vis*" lijkt ook verlaten. De objecten van Gaetano Pesce lijken aan hun lot overgelaten, alsof ze de tijd hebben gehad om zich te deconstrueren boekenrek *Beaubourg, (1981)*, te vervormen tafel *Sansone, (1980)* of in te zakken poef *Sit Down, (1975)*. Gaetano Pesce ondervraagt de vormen en kleuren op de rand van de algemeen aangenomen grenzen van het design; kleur overheerst abrupt met de Fauteuil *Feltri (1987)* in woluilt geïmpregneerd met thermohardende hars.

Het "Ondervragingskantoor" verzamelt in alle vrijheid geperforeerde, versleten, gescheurde objecten waar de blik gewoon doorheen gaat en die uitgeven op de ruimte: *Wire-Mesh Bird* (1952) van Harry Bertoia gaat in dialoog met de *Wire S* fauteuil (2016) van Muller Van Severen. De stoel *Thin Black Lines* (2010) van nendo verdwijnt in de ruimte, net zoals de lichte *Carbon Chair* (2004) van Marcel Wanders. De tafel in geperforeerd marmer van Normal Studio (2015) speelt met het contrast tussen hard en luchtig.

Op het einde van het parcours dompelt het "Kantoor van de Dealer" ons onder in het dystopische universum van de *Virtual Interiors* van Marcel Wanders. In deze film gaat het decoratieve hand in hand met de onevenredigheid van mechanische objecten waar wagens in het ijle draaien, alsof ze op een carrousel zijn vastgemaakt. Deze denkbeeldige interieurs van Marcel Wanders zijn een totaaltheater, waarin elke menselijke aanwezigheid ontbreekt, en ze klinken als de triomf van een verontrustende vreemdheid van de objecten. Verderop reconstrueren projecties de sfeer van de kantoren van Olivetti en Ettore Sottsass. De tentoonstelling besluit uiteindelijk met de verklaring van Ettore Sottsass: « Ik heb altijd gedacht dat design begint waar de redelijke processen eindigen en die van de magie beginnen. »

Designers en kunstenaars

Archizoom, Ron Arad, Gae Aulenti, Martine Bedin, Pieke Bergmans, Marc Berthier, Harry Bertoia, Osvaldo Borsani en Eugenio Gerli, Marcel Broodthaers, Achille en Pier Giacomo Castiglioni, Centro Progetti Tecno, Joe Colombo, Hans Coray, Matali Crasset, Robin Day, Guido Drocco & Franco Mello, Alain Gilles, Patrick Gingembre, Hartmut H. Esslinger, Paul Facchetti, Jean-Claude Farhi, Piero Gatti, Cesare Paolini et Franco Teodoro, Willy Guhl, Vittorio Introini, Jonathan Ive, Kinetura, Reed Kram, Yonel Lebovici, Raymond Loewy, Michele de Lucchi, Roberto Lucci en Paolo Orlandini, Robert Mallet-Stevens, Enzo Mari, Ingo Maurer, Alessandro Mendini, Olivier Mourgue, Muller Van Severen, nendo (Oki Sato), Nicola L., Normal Studio, Eliot Noyes, Pierre Paulin, Gaetano Pesce, Quasar, Philippe Rahm, Bernard Rancillac, Gino Sarfati, Ettore Sottsass, Pierluigi Spadolini, Studio 65, Studio GGSV, Superstudio, Philippe Starck, Martin Székely, Lars Tunbjörk, Maarten Van Severen, Woody Vasulka, Marcel Wanders.

Commissarisen

Marie-Ange Brayer, Veronica Ortega-lo-Cascio, Olivier Zeitoun (Mnam-Cci, Centre Pompidou) & Arnaud Bozzini, Cristina Bargna, Joris Thomas, Terry Scott (AD (ADAM-Brussels Design Museum, Bruxelles). Avec la collaboration de Karine Bomel et Stéphanie Rivoire, Bibliothèque Kandinsky, Centre Pompidou.

Data

23 januari 2019 – 30 juni 2019

Plaats

Administratie - 0

- **ERICKA BECKMAN: THE SUPER 8-TRILOGY**

De Amerikaanse kunstenaar Ericka Beckman (geboren in 1951) is voor het eerst uitgenodigd in KANAL – Centre Pompidou om haar werk voor te stellen en neemt daarvoor een volledige verdieping in van de Showroom van KANAL met *The Super-8 Trilogy*. De trilogie, uitgewerkt tussen 1978 en 1981, is geïnspireerd op de lezing van de Zwitserse psycholoog en epistemoloog Jean Piaget (1896-1980) en leent zich tot een betoverende en kritische lezing van de leerpraktijken van de kennis. Deze nieuwe configuratie wordt voor deze gelegenheid getoond in de vorm van een installatie die het kader van het projectiescherm overstijgt, en tovert de tentoonstellingsruimte om tot een ludieke omgeving bezaaid met decorstukken en volgens het ritme van het spel van gekleurde lichten. De kunstenaar refereert aan het thema van de identiteit en het anders-zijn en onderzoekt hier de weerklank van het spel in de diverse sociale en psychologische constructies van de postindustriële Westerse maatschappij. Ze vormt de populaire en technologische culturele productievormen om in esthetische principes van een zowel kritisch als ludiek werk. De werken zijn beïnvloed door de post-punk en het structuralisme en lijken volgens Jim Hoberman 'primitieve cartoons, enigmatische en dynamische allegorieën met komisch geweld, seksuele fantasie, perceptiespellen en vindingrijke optische effecten'. Als origineelste experimentele films van de beweging 'Pictures Generation', synthese van hedendaagse New Yorkse en Californische scènes, bouwen ze een universum op met een radicale originaliteit, op de tweesprong van de schoonheid van het spel, van de cultuur van de gemediatiseerde sport en het musicalgenre.

Commissaris

Philippe-Alain Michaud, Jonathan Pouthier

Data

23 januari 2019 – 19 mei 2019

Plaats

Showroom

- **MISCELLANEOUS FOLIES**

Monsters, ruïnes, tempels ... Allemaal figuren waarmee we over architectuur kunnen nadenken. Over haar relatie tot het landschap, tot de economie. Folies zijn installaties waarmee we territoria en situaties kunnen beschouwen, of nog het architectuurvak kunnen onderzoeken.

Die "sexy bouwwerkjes waar geen loodgieter aan te pas komt" *,1 zijn als een speeltuin om te experimenteren met stijlen, ambachten, theorieën. De in een gedeeld landschap bijeengebrachte folies presenteren alternatieven, mogelijkheden. We kunnen er opgaan in vluchtige identiteiten: een 'eendagskluizenaar' in de hut, een nomade onder de onbeweeglijke tent, een conquistador op de belvédère ... En we kunnen ons laten prikkelen door de beloftes van de tempel der liefde.

De tentoonstelling opent de deuren van deze in Europa, Japan en de Verenigde Staten verzamelde installaties. Folies zijn nu eens verschrikkelijk verfijnd en dan weer overdreven summier. Altijd totaal nutteloos, maar o zo onontbeerlijk. Ze verenigen. Ze versterken. Folies stoelen dan wel op een systeem, maar ze ontspringen aan het landschap als een waterbron; ze ontspruiten niet aan een alomvattende planning. Ze komen en gaan in assortimenten: de nieuwe folie affirmeert zijn bestaansreden en verwijst het verhaal van de voorgaande naar de vergetelheid.

Folies zijn geenszins ruïnes, maar veeleer funderingen. Ooit smukten ze de parken van 18de-eeuwse graven en markiezen op, tegenwoordig is de grootstedelijke ruimte hun terrein. In antwoord op de fragiele ecologie van de wereld hier en nu, die een nieuw evenwicht zoekt in zijn omgang met hulpbronnen en milieu, benadert de folie de architectuur en het landschap als één onlosmakelijke cultuur.

¹ * interview met B.J. Archer, NYC, juni 2018

Miscellaneous Folies wil het nieuwsgierigheidspotentieel van de folies aanwenden om heel even los te komen van onze schaamteloze wereld en manieren te bedenken om hem leefbaar te houden.

Curatoren

CIVA in samenwerking met Benjamin Lafore & Sébastien Martinez-Barat

Data

23 januari 2018 – 29 april 2019

Plaats

Carwash

- **CINEMATEK: *one, two, many***

De film *one, two, many* toont drie performances: een fluitstuk met circulaire ademhaling, een monoloog en vier zangers met publiek. Elk deel draait rond de existentiële ruimte van de stem. Vertrekkend vanuit telkens een ander audiovisueel perspectief staan het individuele lichaam, het luisteren naar de ander en het zoeken naar de juiste afstand tot meerdere stemmen in een sociale ruimte centraal. *one, two, many* was in 2012 op dOCUMENTA13 op twee schermen te zien en wordt hier voor het eerst op drie schermen getoond zoals oorspronkelijk door Manon de Boer bedacht.

Manon de Boer studeerde aan de Academie voor Beeldende Kunsten, Rotterdam (NL) en aan de Rijksacademie in Amsterdam (NL). Ze gebruikt persoonlijke narratie en muzikale interpretatie tegelijk als methode en onderwerp. de Boer onderzoekt de relatie tussen taal, tijd en het claimen van bepaalde waarheden en verwerkt dit in een serie gefilmde portretten waarbij het film medium constant in vraag wordt gesteld. Haar werk werd internationaal getoond op de belangrijkste culturele evenementen, zoals de Biënnales van Venetië (2007), Berlijn (2008), São Paulo (2010) en Taipei (2016) en Documenta (2012), op vele festivals (Hong Kong, Marseille, Rotterdam en Vienna) en in het kader van solotentoonstellingen in prestigieuze instellingen waar onder Witte de With in Rotterdam (2008), Frankfurter Kunstverein (2008), South London Gallery (2010), Contemporary Art Museum of St Louis (2011), Museum of Art Philadelphia (2012), Van Abbe Museum, NL (2013), Secession Vienna (2016) en Groundwork, GB (2018). Manon de Boer woont in Brussel.

CINEMATEK vervult al 80 jaar lang een gids rol doorheen de filmgeschiedenis. Al even lang heeft CINEMATEK de gewoonte en ambitie om te reflecteren over film, het bewegende beeld en de positie van film in relatie tot beeldende kunst, hedendaagse en avant-garde kunst. Vanuit het verlangen na te denken over de kruisbestuivingen tussen deze verschillende

praktijken heeft CINEMATEK de uitnodiging van Stichting KANAL aanvaard.

In dialoog met Argos, Centre for Art and Media en in samenwerking met de Dienst Experimentele Film van Centre Pompidou zal CINEMATEK de programmatie verzorgen. SHOWroom CINEMATEK toont het werk van hedendaagse cineasten in loop wordt en maandelijks evenementen, SWEET 16, brengen een levendige hommage aan de 16mm film.

Curator

CINEMATEK

Data

23 januari 2018 – 19 mei 2019

Lieu

Showroom - 5

- **AS SEEN**

De Belgische fotograaf en kunstenaar Philippe De Gobert werd uitgenodigd om uit de CIVA-archieven beelden te kiezen van gebouwen die dateren uit dezelfde periode als de Citroëngarage, allen gebouwd tussen 1927 en 1941. Deze foto's bracht hij in relatie tot een selectie beelden die de sociale context van die tijd oproepen. De meeste foto's maken deel uit van een collectie glasnegatieven die werden gedigitaliseerd. De kadrering, boorden en eventuele gebreken bleven onaangeroerd.

Heel wat fotografen uit het interbellum hebben een bevoorrechte relatie met architectuur. Beïnvloed door een zin voor abstracte geometrie kiezen ze voor een weergave van de modernistische en art-deco-architectuur die bepaalde eigenschappen van deze twee stijlen onderstreept of zelfs versterkt, zoals de puurheid van de vormen en de eenvoud van de lijnen.

De invloed van het constructivisme brengt hen er soms toe om gebouwen te vervormen door ze schuin, van onderuit of van bovenaf te fotograferen, waardoor een dynamisch effect wordt gecreëerd en de gebouwen worden getransformeerd in irreëel aandoende objecten. Naast dergelijke beelden zijn er echter ook foto's met een eerder documentair karakter, vaak recht en zonder context, waardoor het abstracte karakter van het gebouw extra in de verf wordt gezet.

Curatoren

CIVA in samenwerking met Philippe De Gobert

Data

23 januari 2018 – 30 juni 2019

Plaats

Showroom - 1

- **AS FOUND**

Na een internationaal concours met het oog op de reconversie van de Citroëngarage tot een “cultuurstad”, met onder meer een museum voor hedendaagse kunst en een architectuurcentrum, werd een team aangeduid van drie bureaus uit Brussel, Londen en Zurich: noAarchitecten, Sergison Bates Architects en EM2N. Samen beslisten ze Atelier KANAL op te richten, een tijdelijk kantoor samengesteld uit nieuwe leden van alle betrokken bureaus, met een specifieke focus op onderzoek. 12 architecten en 7 internationale partners betrekken voortaan de vijfde verdieping van de voormalige Citroënkantoren. Ze leggen zich er toe op de uitwerking van het project, in situ.

Terwijl in het eerste hoofdstuk (van mei tot december 2018) de nadruk lag op de geschiedenis van deze plek en op de verschillende architectuurvoorstellen voor haar toekomst, toont het tweede hoofdstuk van de tentoonstelling *As Found* architectuurdocumenten in hun ruwe vorm. Als een soort rariteitenkabinet met tekeningen, grafisch onderzoek, studiemaquettes en stalen van bouwmaterialen: allemaal ter voorbereiding van de werf. De komende maanden zal de tentoonstelling constant evolueren, waarbij de bezoeker de verschillende studiefases op de voet kan volgen. Parallel zal er een reeks discussies en publieke debatten georganiseerd worden rond het architectuurproject, enerzijds over haar verhouding met de buurt en anderzijds als cultureel vehikel met museale en sociale functie.

Curatoren

Cédric Libert – Atelier KANAL

Data

23 januari 2019 – 30 juni 2019

Plaats

Showroom - 0

2.2. LIJSTEN VAN DE WERKEN

WERKEN GEPRESENTEERD IN EXPO « EENVOUDIGE CONSTRUCTIES »

ANDRE Carl	<i>4 Segment Hexagon</i>	1974
BALDESSARI John	<i>6 Colourful Inside Jobs</i>	1977 - 1997
BELL Larry	<i>Sans titre</i>	1966
FLAVIN Dan	<i>untitled (to Donna) 5a</i>	1971
HAINS Raymond	<i>Georges Pompidou</i>	[1990]
HEIN Jeppe	<i>Moving Neon Cube</i>	2004
ICARO Paolo	<i>Foresta metallica</i>	1967
LE RICOLAIS Robert	<i>Polyten Bridge (Model #078)</i>	1968
LE RICOLAIS Robert	<i>Omega Towerfor 19 Power lines (Model 1967 - 1968 #056)</i>	
LE RICOLAIS Robert	<i>Funicular Polygon of revolution - Pseudosphère (Model #027)</i>	1960 - 1961
LE RICOLAIS Robert	<i>Automorphic Tube (Model #035)</i>	1961 - 1962
LE RICOLAIS Robert	<i>Automorphic Compression Member (Model #037)</i>	1962
LEWITT Sol	<i>5 Part Piece (Open Cubes) in Form of a Cross</i>	1966 - 1969
MORELLET François	<i>Pi weeping neonly n°3</i>	2003
MORELLET François	<i>Plus ou moins</i>	1975 / 2011
MUCHA Reinhard	<i>Gladbeck</i>	1985

NAUMAN Bruce	<i>Manipulating a Fluorescent Tube</i>	1968
RUTHENBECK Reiner	<i>Metallwinkel in rotem Stoffring I</i>	1978
SCHÜTTE Thomas	<i>Grosser Geist Nr.7</i>	1996
A. STENBERG Vladimir, A. STENBERG Gueorgii	<i>Appareillage spatial, KPS11</i>	1919 / 1973
YANG Haegue	<i>Lingering Nous</i>	2016
WOOD John, HARRISON Paul	<i>Six Boxes (Life Size)</i>	1997

WERKEN GEPRESENTEERD DOOR CENTRE-POMPIDOU IN EXPO « SPOOKKANTOREN »

ANONYME	<i>Ventilateur Vendunor</i>	vers 1930
ARAD Ron	<i>Bibliothèque This Mortal Coil</i>	1993
ARCHIZOOM	<i>Canapé Safari</i>	1968
AULENTI Gae	<i>Table Tour</i>	1993
BEDIN Martine	<i>Applique Negresco</i>	1981
BEDIN Martine	<i>Applique Negresco</i>	1981
BERGMANS Pieke	<i>Work Light Blub (table)</i>	2015
BERTOIA Harry	<i>Fauteuil et repose-pied Wire-Mesh Bird</i>	1952
BORSANI Osvaldo, GERLI Eugenio	<i>Bureau Sistema Graphis</i>	1968
BROODTHAERS Marcel	<i>Interview avec le chat</i>	1970
DAY Robin	<i>Chaise Polyprop</i>	1962 - 1963
CASTIGLIONI Pier Giacomo, CASTIGLIONI Achille	<i>Lampadaire Toio</i>	1962
CENTRO PROGETTI TECNO	<i>Banc WS</i>	1981
CLAERHOUT Xaveer, VAN BIERVLIET Barbara	<i>Luminaire New York</i>	2006
CORAY Hans	<i>Chaise Landi</i>	1938
CRASSET Matali	<i>Lit Quand Jim monte à Paris</i>	1995
CRASSET Matali	<i>Lit Quand Jim monte à Paris</i>	1995
CRASSET Matali	<i>L'outil</i>	1996

DE LUCCHI Michele	<i>Lampe à poser Tolomeo</i>	1983
FACCHETTI Paul	<i>Nature morte-projet de publicité</i>	1936
FISCHER Hervé	<i>Cartes postales, lettres, tampons, courriers adressés à Hervé Fischer par des artistes Belges Wallons et Flamands : Ria Pacquée (1954-), Jacques Charlier (1939-), Guy Schraenen (1942-2018), Daniel Dewaele (1950), Guy Bleus (1950-), Johan Van Geluwe (1929-), Schwind (1935-1985)</i>	1970-1980
GUHL Willy	<i>Siège de jardin</i>	1954
H. ESSLINGER Hartmut	<i>Ordinateur Macintosh SE FDHD</i>	1985 - 1987
KRAM Reed, WEISSHAR Clemens	<i>Table Breeding Table</i>	2005
L. Nicola	<i>Siège pied</i>	1968
LEBOVICI Yonel	<i>Fiche mâle?</i>	1978
LEBOVICI Yonel	<i>Lampe de poche "Maxi"</i>	1983
LIEBERMANN Rolf	<i>Symphonie "Les Echanges"</i>	1964
MALLET-STEVENSON Robert	<i>Chaise modèle n°9</i>	s.d.
MARI Enzo	<i>Calendrier perpétuel</i>	1960
MAURER Ingo	<i>Wo-Tum-Bu 1</i>	1998
MOURGUE Olivier	<i>Personnage "Bouloum"</i>	1970
MULLER VAN SEVEREN	<i>Wire S#1</i>	2016

NORMAL STUDIO	<i>Table en marbre perforé</i>	2015
NOYES Eliot	<i>Série I</i>	1976
PAULIN Pierre	<i>560</i>	1959
PESCE Gaetano	<i>Up 7</i>	1969
PESCE Gaetano	<i>Chaise Golgotha</i>	1972
PESCE Gaetano	<i>Pouf Sit down</i>	1975
PESCE Gaetano	<i>Table Sansone</i>	1980
PESCE Gaetano	<i>Bibliothèque Beaubourg</i>	1981
PESCE Gaetano	<i>Fauteuil Feltri</i>	1987
RAHM Philippe	<i>Siege mobilier</i>	2008
SARFATTI Gino	<i>Applique N° 226</i>	vers 1959
SATO Oki (NENDO, dit)	<i>Chaise Thin Black Lines (21400 mm chair)</i>	2010/2015
SOTTASS Ettore	<i>Affiches publicitaires et d'expositions pour Olivetti</i>	1964-1993
SOTTASS Ettore	<i>Ordinateur P 603</i>	1972
SOTTASS Ettore	<i>Vitrine Vetrinetta di Famiglia</i>	1979
STARCK Philippe	<i>Siège Plywood Hollywood</i>	1977
STARCK Philippe	<i>Chaise Peninsula</i>	1994
STARCK Philippe	<i>Miss Zenzen</i>	1986
STARCK Philippe	<i>Lampadaire Lounge Gun M16</i>	2005
STARCK Philippe	<i>Tabouret Bonze</i>	2005

STARCK Philippe	<i>Vélo de ville Starckbikes with moustache</i>	2012
STUDIO GGSV	<i>Radiateur Trou Noir</i>	2011
	<i>Fauteuil Capitello</i>	1971
STUDIO 65	<i>Jeu d'éveil ou éducatif Baby-Lonia</i>	1973
SUPERSTUDIO	<i>Lampe Pyramide</i>	1969
SUPERSTUDIO	<i>Lampe Passiflora</i>	1966
SUPERSTUDIO	<i>Table Quaderna</i>	1971
SUPERSTUDIO	<i>Chaise</i>	1968
SZEKELY Martin	<i>Rangement Présentoir à cartes postales</i>	1987
SZEKELY Martin	<i>Borne d'information Mupi</i>	1992
TUNBJÖRK Lars	<i>Stockbroker, New York</i>	1997
TUNBJÖRK Lars	<i>Stockbroker, Tokyo</i>	1999
VASULKA Woody	<i>C-Trend</i>	1975
WANDERS Marcel	<i>Debauchery room</i>	
WANDERS Marcel	<i>Carbon Chair (SMA)</i>	2004

WERKEN GEPRESENTEERD DOOR ADAM – BRUSSELS DESIGN MUSEUM VOOR EXPO

 « SPOOKKANTOREN »

ANON.		Circa 1960-1970
ARAD Ron	<i>Bookworm</i>	1994
BECKER Dorothee	<i>Uten.silo</i>	1969
BELLINI Mario	<i>ET personal 55</i>	1987
BERTHIER Marc	-	1967
COLOMBO Joe	<i>Universale</i>	1967
COLOMBO Joe	<i>Boby</i>	1970
FAHRI Jean-Claude		1970-80
		C. 1960-70
GATTI Piero, PAOLINI Cesare,	<i>Sacco</i>	1968
TEODORO Franco		
GIACOMO CASTIGLIONI	<i>Ventosa</i>	Year 1962 / 2018
Achille, GIACOMO		re-edition
CASTIGLIONI Pier		
GILLES Alain	<i>Translation</i>	2008
GILLI Claude	<i>5 Lames</i>	1968
GINGEMBRE Patrick	<i>Ginger</i>	1971
GISMONDI Ernesto	<i>Dodona 300</i>	1972
GISMONDI SCHWEINBERGER	<i>Dedalino</i>	1966
GRCIC Konstantin	<i>May Day</i>	1998

GUARICHE Pierre	<i>Coquillage</i>	C. 1960
INTROINI Vittorio		1969
IVE Jonathan, Apple Design Team	<i>iMac Bondi</i>	1996
IVE Jonathan, Apple Design Team	<i>iBook</i>	1997
KAISIN Charles	<i>K-bench</i>	2004
KEUP Jean-Antoine	<i>40P</i>	1970
KHANH Quasar	<i>Satellite, collection Aérospatiale</i>	1968
KHANH Quasar	<i>Pouf, collection Aérospatiale</i>	1968
KRUPS Robert STIFUNG & CO, DEU	<i>Coffina Super type 261 A</i>	1974
LEBOVICI Yonel	<i>Paam Tube</i>	1969
LENCI Fabio	<i>Modèle 230/1/2</i>	1970
LOEWY Raymond	<i>DF 2000, série X</i>	1965
LUCCI Roberto et ORLANDINI Paolo	<i>VIP</i>	C. 1970
MARI Enzo	<i>Lampedusa</i>	1967
MASSONI Luigi	<i>Carrello</i>	1971
MENDINI Alessandro	<i>HD 2001</i>	1994
RAMS Dieter	<i>T4</i>	1958
RANCILLAC Bernard	<i>Cuba</i>	1968
SPADOLINI Pierluigi	<i>Boccio</i>	1972

STOPPINO Giorgio	<i>Model 4675</i>	1972
VAN SEVEREN Muler	<i>Tribute to Componibili</i>	2017
VIGNELLI Lella & Massimo	<i>Maxmug</i>	1970

WERKEN GEPRESENTEERD IN EXPO « *ERICKA BECKMAN: THE SUPER-8 TRILOGY* »

ERICKA BECKMAN, *We Imitate; We Break Up*, 1978, Super- 8mm (overgebracht naar digital bestand), kleur, soundtrack, 26 minuten

ERICKA BECKMAN, *The Broken Rule*, 1979, Super- 8mm (overgebracht naar digital bestand), kleur, soundtrack, 20 minuten

ERICKA BECKMAN, *Out of Hand*, 1981, Super- 8mm (overgebracht naar digital bestand), kleur, soundtrack, 24 minuten

ERICKA BECKMAN, *Out of Hand*, 1980-2019, Voorlopige schetsen genomen uit een schetsboek

2.3. LOPENDE TENTOONSTELLINGEN

De filmfabriek van Michel Gondry – 05.05.2018 > 30.06.2019

Station to station – 05.05.2018 > 30.06.2019

House 3 – 30.05.2018 > 30.06.2019

Publieksruimte – 05.05.2018 > 10.06.2019

Re-building CASS: The little city inside the building – 05.05.2018 > 30.06.2019

Rood en Wit – 12.09.2018 > 30.06.2019

Francis Alÿs: Children's Games – 12.09.2018 > 19.05.2019

De gevel van het Hotel Aubecq – 20.09.2018 > 30.06.2019

3. DE BRUSSELSE KUNSTENAARS

De Stichting KANAL stelt zich ten doel elke vorm van artistieke creatie te verspreiden en te bevorderen via, onder meer, de oprichting van een Museum voor Moderne en Hedendaagse Kunst in het Citroën-gebouw (Ijzer). Tien kunstenaars die in Brussel wonen zijn door een onafhankelijke jury uitgekozen om elk een origineel kunstwerk te maken. 'Met dit opdrachtbeleid voor kunstwerken willen we de kunstcreatie in Brussel ondersteunen en een aanzet geven tot de toekomstige collectie van het Museum voor Moderne en Hedendaagse Kunst. De werken zijn sinds 5 mei te zien, naast kunstwerken uit de verzamelingen van het Centre Pompidou', zegt Yves Goldstein, bestuursverantwoordelijke van de Stichting KANAL.

DE KUNSTENAARS GEKOZEN IN 2018

Younes BABA-ALI (Marokko, 1986)
Saddie CHOUA (België / Marokko, 1972)
Raffaella CRISPINO (Italië, 1979)
Simona DENICOLAI (Italië, 1972) & Ivo PROVOOST (België, 1974)
Suchan KINOSHITA (Japan, 1960)
Ariane LOZE (België 1988)
Vincent MEESEN (USA, 1971)
Lázara ROSELL ALBEAR (Cuba, 1971)
Emmanuel VAN DER AUWERA (België 1982)

DE JURY VAN 2018

Bernard Blistène, Directeur van het Musée national d'Art moderne – Centre Pompidou
Laurent Busine, Ere-directeur van MAC's (Grand Hornu)
Hans De Wolf, Professor VUB
Marie du Chastel, Coördinator en curator van het KIKK Festival
Carine Fol, Artistiek Directeur van Centrale For Contemporary Art
Denis Laoureux, Professor ULB
Sophie Lauwers, Hoofd tentoonstellingen Bozar
Cédric Libert, Directeur hedendaagse architectuur CIVA
Stéphanie Pécourt, Directeur van de Sint-Gorikshallen
Alain Servais, Verzamelaar
Phillip Van den Bossche, Directeur van Muzee (Oostende)

DE STICHTING KANAL OMRINGT ZICH OM HAAR WETENSCHAPPELIJK WERK VERDER TE ZETTEN

KANAL is een project dat gedragen wordt door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en heeft tot doel om tegen 2023 de oude Citroëngarage aan het Ijzerplein te transformeren tot een “culturele stad/fabriek”, met onder andere een Museum voor Moderne en Hedendaagse Kunst (te creëren), naast een architectuurcentrum (van CIVA Stichting). Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft beslist om dit KANAL-project te lanceren in het kader van een 10-jarig partnerschap met het Centre Pompidou (2017-2027), effectief opgestart vanaf 5 mei 2018 met het “experiment” KANAL Brut, een artistieke en culturele bezetting gedurende 14 maanden van de ruwe garage, wat zich zal verderzetten met andere experimenten in 2020, 2021 en 2022 voor de opening van het gerenoveerde KANAL in 2023.

In het licht van dit project onder constructie heeft de Raad van Bestuur van de Stichting KANAL beslist om een academische en wetenschappelijke Adviescommissie in het leven te roepen om haar te begeleiden in een dubbele reflectie:

- Het narratief van het KANAL-project, dat onder meer de strategische richting van de collecties van de KANAL Stichting zal uitzetten en
- Het project van artistieke en culturele bezetting van het gebouw tijdens de werf en na de werken, met zicht op de definitieve opening in 2023.

De Raad van Bestuur van de Stichting KANAL heeft eveneens een jury aangesteld (voor 3 jaar) die belast is met het samenstellen van de toekomstige collecties van de Stichting KANAL.

Academische en Wetenschappelijke Adviescommissie (AWAC)

Deze commissie bestaat uit 11 leden die vervoegd worden door Yves Goldstein (Adviseur in opdracht van de Regering), Bernard Blistène voor het Centre Pompidou en Jennifer Beuloye voor de Stichting KANAL.

De 11 leden van CAAS zijn:

- Muriel Andrin, Professor aan ULB
- Jacques Bughin, Partner bij McKinsey
- Hans Dewolf, Professor aan VUB
- Carine Fol, Artistieke directrice van de Centrale
- Katerina GREGOS, zelfstandige curatrice
- Nathalie Guiot, Oprichtster en directrice van Fondation Thalie
- Anne Pontegnie, zelfstandige curatrice
- Pierre-Olivier Rollin, Directeur van BPS22
- Philippe Van Den Bossche, Directeur-conservator van Mu.ZEE
- jurylid te bevestigen
- jurylid te bevestigen

LE JURY

De jury bestaat uit 8 leden naast Yves Goldstein (Adviseur in opdracht van de Regering), Bernard Blistène voor Centre Pompidou en Jennifer Beauloye voor Stichting KANAL.

De 8 leden van de jury zijn:

- Paul Ardenne, Kunsthistoricus
- Galila Barzilaï, kunstverzamelaar
- Bambi Ceuppens, Conservatrice in het Africa Museum
- Frédéric de Goldschmidt, privéverzamelaar
- Marie du Chastel, Curatrice KIKK FEstival
- Denis Gielen, Directeur van MACS
- Sophie Lauwers, Directrice tentoonstellingen BOZAR
- Walter Vanhaerents, privéverzamelaar

- **Younes BABA-ALI**

Younes Baba-Ali herinterpreteert een geluidsinstallatie uit juni 2010 die op het gelijkvloers, in de vroegere vestiaires staat.

“Op uitnodiging van KANAL stelde Younes Baba-Ali voor om een werk in situ te creëren waarbij verleden en toekomst van dit gebouw met elkaar worden verbonden. In de voormalige kleedkamers van de fabriek wilde de kunstenaar de infrastructuur nieuw leven inblazen door de bergvakjes daar open te houden. De lockers, een collectieve herinnering aan de geschiedenis van het gebouw als fabriek, lijken inert te blijven. Hun passiviteit is echter slechts een façade wanneer bepaalde deuren zich heel langzaam beginnen te openen, tot op het moment deze subtiele beweging van de deuren wordt verstoord door het doffe bonzen van dichtslaande kluisjes. De bezoeker, die gewend is aan de inertie van die bergvakjes, wordt dus plots gedwongen om zijn mening opnieuw te herzien en te evalueren. Het nieuwe verhaal situeert zich tussen de geschiedenis van het gebouw als collectieve werkruimte en zijn toekomst als museum en mausoleum, een ontmoetingsplaats voor ter dood veroordeelde en geneutraliseerde objecten. Door revolte, door in opstand te komen, verzilveren de bergkastjes hun intrinsieke waarde als gastheren voor jaren van intieme herinneringen, als bewakers van de identiteit van de arbeidersklasse en als plaatsen van metamorfose, van de anonimiteit van de werknemer tot de exclusiviteit van het individu. Tegelijkertijd nemen ze de plaats in van de arbeiders en claimen ze hun eigen individuele bestaan, nu begiftigd met een eigen ziel.”

Younes Baba-Ali werd in 1986 in Oujda (Marokko) geboren en woont en werkt nu eens in Brussel en dan weer in Casablanca. Hij heeft deelgenomen aan verschillende internationale tentoonstellingen waaronder in het Haus für elektronische Künste (Bazel), de Kunstbiënnale in Marrakech, het Appartement 22 (Rabat) en Bozar (Brussel). Hij schenkt bijzondere aandacht aan de relatie tussen de kunst en zijn publiek, behandelt fenomenen als migratie, integratie en multiculturalisme. In de voormalige garderobe/vestiaire van de Citroëngarage stelt hij een in situ creatie voor die het verleden en de toekomst van het gebouw met elkaar verbinden. De kunstenaar blaast de plek en de kluizen daar nieuw leven in. Die lijken wel een eigen bestaan op te eisen. Deze bergvakjes zijn bij uitstek instrumenten van metamorfose. Ze getuigen van een collectieve arbeidersgeschiedenis op deze plek maar geven tegelijkertijd ook aanwijzingen voor de toekomstige transformatie tot museum.

Data

5 mei 2018 – 10 juni 2019

Plaats

Oude kleedkamers

- **Saddie CHOUA**

De kunstenaar Saddie Choua brengt een multi-screen installatie: *The Chouas #Episode 5 Am I The Only One Who Is Like Me?* Deze video-installatie met meerdere schermen weerspiegelt haar politieke kritiek op ongelijkheid. "Deze ongelijkheid is geworteld in onze cultuur maar is ook aanwezig in deze Citroënfabriek die wordt omgebouwd tot kunstencentrum. We worden geleid door mensen die ons niet graag zien. Maar wie zijn de anderen?" Saddie Choua legt nieuwe verbanden tussen gevonden beelden en geluidsfragmenten uit de volkscultuur en creëert op basis van haar persoonlijke archieven een pseudo-realistische imaginaire wereld. Op deze manier probeert ze racistische en seksistische uitspraken en praktijken in contact te brengen met de interpretatie en kritiek die de toeschouwer zelf zal maken.

"Ik ben een Belgisch-Marokkaanse cineaste, schrijfster en mixed media visueel kunstenaar, die in België woont. Ik ben socioloog van opleiding, en breidde mijn politieke kritiek op ongelijkheden uit tot in de kunst en de media. Ik overbrug mijn kunst met mijn academische ervaring door middel van politieke documentairekunst, video-installaties, gemengde media en korte verhalen. Ik zet de rassen- en etnische discriminatie, de discriminatie van vrouwen, kolonialisme, identiteitspolitiek in de schijnwerpers. In de traditie van Frantz Fanon, die bekend staat als een radicaal existentiële humanistische denker over de kwestie van de dekolonisatie en de psychopathologie van de kolonisatie, ben ik me bewust van het feit dat migranten geen enkele controle hebben over hun eigen imago, hun « beeldvorming ». De beelden van migranten die in de media worden getoond zijn hun beelden niet. Die beelden creëren een valse perceptie van 'de andere' wat vervreemding en isolatie creëert. Mijn aanpak bestaat erin om een situatie of omgeving te creëren waarin beelden, geluiden en ruimtes breken met de taal van de hedendaagse media, breken met de opgedreven honger naar exotisme of nog erger, de pseudo-reality shows met hun alledaagsheid die genoegzaam wordt aanvaard. Guy Debord stelde een methode op punt waarbij één of meerdere individuen hun alledaagse leven konden analyseren en hun ware verlangens herkennen. Ook ik zou dit aanhoudende en nooit eindigende werk willen baseren op deze basisprincipes, en verder gaan dan de gruweldaden van de « Society of Spectacle » (1967, Guy Dubord). Ik vraag mensen na te denken over hoe we beelden en dialogen over de anderen consumeren (over migrantenvrouwen, over feministische weerstand en vrouwenstemmen,...) en hoe ze ons zelfbeeld en ons historisch bewustzijn beïnvloeden. Ik start vaak met documentair materiaal,

visueel of tekstueel, ik vermeng het met fictie, literatuur, muziek, theater tot een complexe ruimtelijke gebeurtenis. Maar de uitdaging is om via tentoonstellingen 'situaties' te creëren die de machtsstructuren achter de beelden ontmaskeren, maar die die we wel internaliseren en reproduceren. Het medium is niet alleen een communicatiemiddel, het medium is de boodschap. Ik gebruik het om de ware aard van het menselijke bestaan te ervaren, een omgeving waarin ik probeer de taal van de migrant zelf te vinden en te herstellen. Dus mijn doel is om de kijker kritisch te maken aan de hand van meta-documentaire interventies en verhalende deconstructie. Ik hou ervan om hierin ook elementen uit mijn eigen leven te integreren. Een belangrijk biografisch gegeven is mijn immigratie achtergrond. Mijn origine is een verwarrend gegeven voor mezelf. Ook al probeer ik eraan te ontsnappen, toch brengen sommige patronen me keer op keer terug naar de geïsoleerde plek van de immigrant-kunstenaar. Ik besloot dus om deze complexe strijd in mijn kunst te integreren." (Saddie Choua).

Data

5 mei 2018 – 10 juni 2019

Plaats

Wisselstukken magazijn

▪ Raffaella CRISPINO

Tijd is een algemeen doch relatief begrip. Het heeft in de wereld een materiële vorm aangenomen door de vaststelling van tijdzones. Gebieden en tijd zijn sindsdien formeel en kunstmatig met elkaar verbonden. Mijn onderzoek focust op de geschiedenis van de menselijke tijd, op de verbanden met migratie, kolonialisme. Ik spits me vooral toe op een bepaald strijdpunt, dat van de berekeningsmethode van lengtegraden. Dit werk is gebaseerd op het ontwerp van tijdzones op de wereldkaart. Die tekening is duidelijk een kunstmatige uitvinding, gebaseerd op de lengtegraden, maar aangepast aan economische, politieke en geografische belangen, vaak in strijd met het logische tijdsverloop. Door dit kunstmatige systeem lijkt het alsof men via bepaalde internationale vluchten terug kan reizen in de tijd. Het gordijn is vervaardigd uit parallelle banen van gekleurd en transparant organza. In deze abstracte assemblage blijven weinig landen herkenbaar. Naden en uitsneden overlappen elkaar niet precies, waardoor ze nieuwe mogelijkheden, relaties en gebieden suggereren.

Raffaella Crispino (in 1979 geboren te Napels, Italië) woont en werkt in Brussel. Ze stelde onder meer tentoon in het CCA Tel Aviv, in het Museo Madre te Napels, op de Biënnale van Thessaloniki en op de Biënnale van het landschap in Bat-Yam. Haar werk is gevoed door talrijke reizen en maakt gebruik van verschillende media (video, installatie, textiel) om de politieke oorzaken van waarneembare verschijnselen op individueel niveau ter discussie te stellen. Met *Time Zones* onderzoekt de kunstenares de relaties tussen tijd en grondgebied. Ze betwist het gangbare idee dat de tijdmetingen objectief zijn en wijst op het willekeurige en kunstmatige karakter van de inrichting in tijdzones, op de politieke implicaties daarvan, in relatie tot de koloniale belangen, maar evenzeer suggereert ze nieuwe mogelijke territoriale verbanden.

Data

5 mei 2018 – 10 juni 2019

Plaats

Showroom

▪ Simona DENICOLAI & Ivo PROVOOST

Ivo Provoost & Simona Denicolai vertrekken van een schilderij dat na het vertrek van Citroën in de garage is achtergebleven. Dat schilderij is ooit aan de directeur geschonken door een klant die de herstellingen aan zijn auto niet kon betalen. Het schilderij is gesigineerd door Paul de Gobert en dateert uit 1989. Het stelt de Croisière noire voor, de door André Citroën gesponsorde expeditie door Zwart Afrika uit 1924-1925. Ivo Provoost en Simona Denicolai vatten het op als een *work in progress*, dat vorm krijgt naarmate hun onderzoek vordert.

Simona Denicolai (in 1972 geboren te Milaan, Italië) en Ivo Provoost (in 1974 geboren te Diksmuide, België) wonen in Brussel en werken al sinds midden jaren '90 met elkaar samen. Ze maakten onder meer werk voor de Villa Arson (Nice), de Mannheimer Kunstverein (Mannheim), het SMAK (Gent), de Hangar (Barcelona) en WIELS (Brussel). Ze putten inspiratie uit de complexiteit van de hedendaagse wereld, met zijn overvloed aan informatie en beelden. Aan de hand van 'micro-actions' (evoluerende en programmatische installaties) infiltreren ze de publieke ruimte. Hun toe-eigeningsaanpak van die ruimte draait om de notie van het paar, opgevat als de plek waar het individu de ander tegenkomt en zijn identiteit vormgeeft. Op de begane grond van de Showroom gaan ze aan de slag met hun eerste on-site vondst: een schilderij dat ooit geruild werd tussen een klant en de garagedirecteur. Het werk uit 1989 is een weergave van de Croisière Noire (1924-1925), een van de expedities die André Citroën organiseerde om zijn merk te promoten. Het werk is het startpunt van een zoektocht door het archief van de voormalige garage, die Denicolai en Provoost het komende jaar zullen verrichten.

Data

Eerste presentatie van de installatie vanaf 22-01-2019

Plaats

Showroom 0

▪ Suchan KINOSHITA

Suchan Kinoshita is geboren en getogen in Japan. Ze was twintig toen ze naar Keulen ging om muziek te studeren aan de school waar de hedendaagse componist Maurizio Kagel doceert. Later werkte ze voor een toneelgezelschap waarvan de leden afwisselend de rol van acteur, decorbouwer en regisseur op zich namen. Het is dus geen toeval als haar werk zich altijd tot een grens verhoudt: zowel binnen als buiten de muren van een tentoonstellingsruimte, met of zonder actieve publieksdeelname, herkenbaar als kunstwerk of gecamoufleerd. Kinoshita's beeldend werk is een mix van verschillende kunstdisciplines. Haar werken bevatten doorgaans elementen die ontleend zijn aan het theater en aan de experimentele muziek, twee werkgebieden waarin ze lange tijd actief was. De tijdsduur en de bewuste benadering van de toeschouwer zijn twee van de belangrijkste aspecten van haar creaties. 'Het kunstenaar-zijn een erg beladen begrip', zegt Suchan Kinoshita. 'We zijn op de ene of de andere manier altijd een beetje pretentief. Ik zie mezelf liever als een muzikant, een arbeider, of een danser. Ik ben misschien wel de regisseur of de bedenker van het stuk, maar ook de vertolker.' Eigenlijk wil ze ook 'de toeschouwer in de rol van de vertolker duwen' en vice versa. Kinoshita laat het theater doordringen tot de beeldende kunsten, maar gaat nog een stap verder: ze verkent de grenzen tussen dromen, fantasie en werkelijkheid. In haar installaties experimenteert ze met de verschillende realiteitsniveaus door live-uitzendingen, filmvertoningen en ingelijste realiteiten met elkaar te combineren.

Data

Vanaf januari 2019

▪ **Ariane LOZE**

“Mijn film werd gedraaid in de voormalige Citroëngarage. Ik heb gebruik gemaakt van dat enorme, veelzijdige leegstaande gebouw om de grenzeloze uitgestrektheid van het verlangen te suggereren. De autoreclame speelt al lang heel slim in op onze verwarde en tegenstrijdige verlangens. Ze gresseert in de clichés over zelfbeheersing en zelfbevestiging, over universele thema’s als de vrijheid, de natuur, de verleiding, de verovering – en uiteraard de liefde of banaalweg de begeerte –, maar ook over thema’s als veiligheid, comfort, vertrouwen en loyaliteit. In de film vestigen diverse personages die onze talrijke tegenstrijdigheden belichamen de aandacht op die scenario’s die onze levens doorkruisen en onze gesprekken en overtuigingen vormgeven. Met bewegend beeld toont de film onze zoektocht naar het geluk, dat we denken te bereiken door de wezens en de dingen om ons heen te bezitten.”

Ariane Loze werd in 1988 in Brussel geboren en werkt sinds 2008 aan haar MÔWN-project (Movies On My Own). Haar video’s waren, al dan niet in combinatie met een performance, te zien op talrijke festivals en in kunstinstellingen als het Salon de Montrouge (Parijs), het Paleis voor Schone Kunsten (Brussel), het Tanzhaus (Düsseldorf), het Dansand!-festival 2010 (Oostende), het Crisis Festival (Parijs) of nog Hors Pistes (Brussel). Ariane Loze staat in haar eentje in voor de regie, het scenario, de montage, het kostuumontwerp, het lichtontwerp en het geluid, maar vertolkt bovendien ook nog alle personages die ze in haar microficties opvoert. Inspiratie puttend bij Lubitsch, Buñuel, Tati of nog Fellini zet ze alle filmclichés – van *film noir* tot sciencefiction – naar haar hand om een kritische blik te werpen op het hedendaagse gemeenschapsleven. Elke sketch komt tot stand vanuit een reflectie over de plek waar hij plaatsvindt. Ariane Loze neemt de immense ruimte van de voormalige Citroëngarage te baat om stil te staan bij de vele – soms tegenstrijdige of absurde – verlangens waarmee het individu zich vereenzelvigd. *L’archipel du moi* is de affirmatie van de pluraliteit van ons zelfbeeld. De film laat zien dat ‘geen enkel eiland een eiland is’, zoals historicus Carlo Ginzburg schrijft.

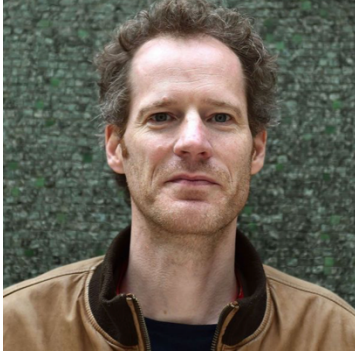
Data

5 mei 2018 – 10 juni 2019

Plaats

Hokje

- **Vincent MEESEN**

Deze Belgische kunstenaar is geboren in de Verenigde Staten, maar hij woont en werkt in Brussel. Vincent Meessen ontwikkelt al zo'n 15 jaar lang een werk dat zich op de kruising tussen kunst en onderzoek bevindt. Door verborgen tekens, beelden en verhalen in een nieuw perspectief te plaatsen, biedt zijn werk (aan de hand van diverse media zoals bewegende en gedrukte beelden maar ook geluid) een zowel poëtische als polemische actualisering van de geschiedenis.

Data

Vanaf mei 2019

- **Gabriel KURI**

Gabriel Kuri heeft uiteindelijk beslist om de uitnodiging af te wijzen omdat hij zich wil concentreren op voorbereiding van zijn retrospectieve in Wiels.

▪ Lazara ROSELL ALBEAR

Lazara Rosell Albear is aan de slag gegaan met het Citroën-logo op het dak van de showroom aan de hand van een reeks foto's onder de titel *Finding the right blackness*.

"De eerste reeks foto's van een lopend project dat ik in de tweede helft van 2015 begon, toen ik in Brussel aankwam en geen huis had. Een reflectie over de convergentie van de herinnering, het zelfbeeld, de waarneming en objectivering van het lichaam van de zwarte vrouw, performativiteit, de eigenheid van een plek, haar presentie en essentie. Het beelddagboek van een zelf beleefd, nomadisch moment en van de drang om het te documenteren. Wat is onze plek in een wereld waar we nu eenmaal deel van uitmaken? Mijn eigen lichaam empoweren en/of het me weer eigen maken, de kenmerken van *blackness* herdefiniëren tot complexe dubbelzinnigheden. Alleen op locatie met mijn fototoestel en met gevonden voorwerpen. Is deze realiteit ingekort? Kunnen we een plek met onze aanwezigheid laten resoneren? Kunnen we vergeten? Kunnen muren zich iets herinneren? Hoe lees je een Cubaanse vrouw die zichzelf continu in verschillende contexten heeft geplaatst en blijft plaatsen zonder ooit te schrijven wat van haar wordt verwacht? De keuze van het fotografische medium: de transformaties van de intervallen textualiseren de ruimtes, die zodoende een zintuiglijk commentaar worden op de intersecties in de vorming van subjectiviteiten, het persoonlijke en het universele, binnenruimte en buitenruimtes."

Lazara Rosell Albear (in 1971 geboren in Cuba) is een Cubaans-Belgische kunstenares met een multimediale praktijk, gaande van onderzoek naar geluid tot het organiseren van evenementen en het maken van films. Ze onderzoekt begrippen als beweging, migratie, transformatie, interactiviteit en hun effecten op de mens. De technologische vooruitgang reikt ons 'nieuwe' middelen aan om mee te werken, die de traditionele middelen als dans, muziek en toneel uitbreiden. In plaats van te kiezen tussen die verschillende media streeft ze naar een contrapuntische saamhorigheid en een totale onderdompeling – zowel binnen als buiten. Lazara Rosell Albear begon haar carrière als danseres en performer. Ze behaalde diverse soloprijzen in Cuba en België en danste in 1998 voor Les ballets C de la B onder leiding van

Alain Platel. Rond de eeuwwisseling verschoof haar focus naar media als film en video, waarvoor ze een combinatie van performance en filmbeeld ontwikkelde. Ze maakte diverse documentaires en korte films (*Lengua Rapida*, 1999, *FOOLISH MOTHERS*, 2001, en *Yatra*, 2003). Ook in haar recentere werk ligt de nadruk nog steeds op een multimediapraxis. Ze werkte onder meer samen met Sammy Baloji (*Bare-Faced*, 2011, ook deel van de tentoonstelling 'Objetos Frontera' in CAM2 te Madrid), Maja Jantar (*Sibyllaria*, 2011) en Doris Bloom (*the MacGuffin*, 2015, onderdeel van 'The Film Will Always Be You: South African Artists on Screen' in Tate Modern te London). Momenteel is de installatie *Bare-Faced* te zien in de tentoonstelling 'Boundary Objects' in het Kunsthaus Dresden.

Data

5 mei 2018 – 10 juni 2019

Plaats

Citroën Billboard op het dak van de showroom

▪ **Emmanuel VAN DER AUWERA**

Emmanuel Van Der Auwera presenteert *Video Sculpture XIV (Shudder)*.

Emmanuel Van der Auwera is in 1982 geboren in Brussel, waar hij ook woont en werkt. Zijn werk was te zien in tentoonstellingen in Wiels (Brussel), Extra City (Antwerpen), het Centre d'Art Contemporain de Meymac, het Palais de Tokyo (Parijs) en het Centro per l'Arte Contemporanea Luigi Pecci (Prato, Italië). Emmanuel Van der Auwera's praxis richt zich op de deconstructie van de systemen waarmee beelden worden voorgesteld en verspreid.

Data

23 januari – 10 juni 2019

Plaats

Archieven

4. DE ONSTERFELIJKEN

Hoe het oude instrument van de CANON te beheren in een nieuwe eeuw?

Een publiek seminarie (VUB-ULB) @ KANAL Centre - Pompidou

Zeer weinig musea in de wereld bevinden zich in de unieke situatie dat ze – op basis van hun reputatie en de rijkdom van hun collecties – kunnen hard maken dat ze hun bezoekers een juiste en volledige samenvatting kunnen aanbieden van alle kunstwerken, ontstaan tijdens een bepaalde periode, die relevant zullen blijven voor die tijd. Een dergelijke KEUZE van “onsterfelijke” kunstenaars wordt de CANON genoemd. Sinds de tweede wereldoorlog heeft geen ander museum in de wereld zo zeer haar stempel gedrukt op het tot stand komen van een dergelijke CANON dan het Museum of Modern Art in New York, en voor het grootste deel van de voorbije eeuw was die keuze extreem invloedrijk. Sinds de jaren 1970 is het Centre Pompidou in Parijs zonder twijfel het krachtigste alternatief. In het seminarie willen we de kanon bestuderen als wapen en kritisch instrument en we willen ons afvragen hoe we er toe kunnen komen, vertrekkende bij de Parijse kanon van vandaag, een nieuw Europees alternatief te ontwikkelen voor de 21ste eeuw.

Ontworpen en ontwikkeld door Prof. Hans de Wolf (VUB)

Geadviseerd door Prof. Dennis Laoureux (ULB)

Ondersteund door de Franse ambassade in Brussel als onderdeel van het Jaar van Frankrijk aan de VUB

Special guests

Bernard BLISTENE (directeur van het Centre Pompidou)

Jean-François CHEVRIER (Ecole des Beaux-Arts Paris)

T.J. CLARK (University of California at Berkeley)

Eugen BLUME (Nationalgalerie Berlin)

Het seminar maakt deel uit van het officiële programma van de VUB en is open voor het publiek.

Talen: Engels, aangevuld met Frans

De data van de sessies en de volledige sprekerslijst zal beschikbaar op de website: www.kanal.brussels

5. LIVE PERFORMANCES

Vanaf januari huldigt KANAL – Centre Pompidou een nieuwe programmatie live performances in, vertrekkend vanuit de gedachte van uitwisseling en samenwerking met de Brusselse artistieke en culturele scène.

Van januari tot juni 2019 draait de programmatie rond vier grote lijnen van het Brussels seizoen:

Performatik, de tweejaarlijkse Brusselse biënnale van de performancekunsten vindt plaats van 11 tot 23 maart en zet de hedendaagse performancekunst in de kijker vanuit het perspectief van theater, dans en plastische kunsten.

Voor die gelegenheid stelt KANAL – Centre Pompidou in al zijn ruimtes en in samenwerking met het Kaaitheter de werken van een hernieuwde hedendaagse scène voor in interactie met de ruimte en visuele kunsten. Deelnemende artiesten: Radouan Mriziga, Jocelyn Cottencin, Noé Soulier, Léa Droué, Mette Ingvarsen, Will Guthrie, Ivo Dimchev, Vladimir Miller, Philipp Gehmacher, River Lin...

Klarafestival presenteert een programmatie die gericht is op pluridisciplinaire muzikale creaties, om bruggen te slaan naar andere artistieke media, visuele kunsten, cinema, theater,... In dit kader stelt KANAL-Centre Pompidou het project *Night of the unexpected* voor van het gezelschap Nadar. Een muzikaal parcours dat zich ontplooit in alle tentoonstellingsruimtes om een dialoog te creëren tussen de muziek en de tentoongestelde werken.

Het « Legs festival » gedragen door *Charleroi danse*, stelt een werk rond het geheugen voor. Het geheugen dat we erven en dat we zelf bouwen, staat tijdens dit festival centraal. Alle

voorgestelde creaties vertrekken vanuit een blik op een figuur of een gebeurtenis uit de kunst- of dansgeschiedenis. Voor deze gelegenheid presenteert KANAL – Centre Pompidou *Farmer train swirl*, een studie van Cassiel Gaube, en *Monumental* van Martin Hansen.

Kunstenfestivaldesarts, het internationale festival dat focust op hedendaagse creaties in al zijn vormen, zal theater-, dans-, performance-, cinema- en visuele kunsten voorstellen in een twintigtal kunstencentra in Brussel, waaronder KANAL – Centre Pompidou, net zoals op verschillende openbare plekken in de stad (programmatie wordt momenteel uitgewerkt).

Deze vier evenementen van het Brussels cultureel seizoen worden aangevuld met de voorstellen van Lazara Rosell Albear, Louis Vanneste, Het Ictus-gezelschap en talrijke andere verrassingen.

Programmatie: Serge Laurent, hoofd van dienst live performances – Centre Pompidou

5.1. PROGRAMMATIE JANUARI - JUNI 2019

"THE ART ENSEMBLE OF BRUSSELS" - LAZARA ROSELL ALBEAR

'the art ensemble of brussels' is een improvisatiecollectief uit Brussel, dat reeds 15 jaar samenwerkt en tal van formaties gevormd heeft voor diverse projecten. Het collectief bestaat uit ongewone individuen. Ze richten hun onderzoek op de techniek, met een grote bedrevenheid in momentcompositie en artistieke performance. Elk werk heeft tot doel de raakvlakken tussen podiumkunsten, beeldende kunsten, noise en hedendaagse muziek te verkennen om gevoelige en sonore klankruimtes te bereiken. 'Onze naam doet u beslist aan iets denken, (maar vrees niet,) we wensen enkel in dialoog te treden met elk van u dankzij de kracht en de resonantie van onze inwendige verhalen en onze wens om ons universum te delen.' Voor KANAL - Centre Pompidou brengt 'the art ensemble of brussels' een muzieksequentie geïntegreerd in het tentoonstellingenparcours.

'the art ensemble of Brussels: Audrey Lauro (alt-sax-stem), Sofia Kakouri (performance - zaktrompet), Pierre Michel Zaleski (performance - zang), Jan Pillaert (tuba), Lazara Rosell Albear (drums - zaktrompet), Guillaume Maupin (zang), Peter Jacquemyn (contrabas).

Zaterdag 26 januari 2019 : 14u tot 18u

KANAL – Centre Pompidou / Ateliers

***Une Incursion / One Foray* LOUISE VANNESTE**

Une Incursion / One Foray stelt kort een choreografisch landschap voor, waarbij de dans in dialoog treedt met het licht, de ruimte, het lichaam en het geluid. De performer roept beelden op uit de roman van Michel Tournier, Vrijdag, of Het andere eiland (over de mythe van Robinson Crusoe). In een intense gemoedstoestand en een toegenomen noodtoestand laat het lichaam zich meeslepen door gevoelens eigen aan opgewekte beelden. Het evolueert niet in een idee van uitbeelding of zelfexpressie, maar wordt veeleer een levend landschap. Na een opleiding klassieke dans richt Louise Vanneste zich tot de hedendaagse dans en trekt ze naar P.A.R.T.S., waarvan ze afgestudeerd is. Dankzij een beurs van de Stichting SPES

(België) loopt ze vervolgens training bij de Trisha Brown Dance Company in New York. Sinds haar terugkeer naar Europa werkt ze aan choreografieën waarbij ze samenwerkt met kunstenaars afkomstig uit diverse disciplines: musici en componisten Cédric Dambrain en Antoine Chessex, videokunstenaar Stéphane Broc, beeldend kunstenaars en lichttechnici Arnaud Gerniers & Benjamin van Thiel, en schilder Stephan Balleux.

Ontwerp/choreografie: Louise Vanneste

Video: Louise Vanneste en Stéphane Broc

Muziek: Cédric Dambrain

Scenografie/belichting: Arnaud Gerniers

Vertolking: Louise Vanneste & Joantahn Schatz

Productie & verspreiding: Alma Office - Alix Sarrade / Administratie: Gabriel Nahoum

Productie: Louise Vanneste / Rising Horses

Zaterdag 26 januari 2019: 18u – 19u en 20u

KANAL - Centre Pompidou / Rampe Showroom 2

0.KANAL - RADOUAN MRIZIGA

Hoe kunnen dans en architectuur samen een nieuw soort ruimte creëren? Choreograaf Radouan Mriziga installeert tijdens Performatik19 een residentieproject in KANAL – Centre Pompidou. Met Bauhaus als pedagogisch model, wil hij een hedendaagse leerpraktijk tot stand brengen die het modelleren van ruimte herformuleert. Hij nodigt dans- en architectuurstudenten uit om hun kennis en praktijk te delen. Door de vragen die hieruit voortkomen op de omringende werkruimte te projecteren, ontstaat een nieuwe manier om ruimte te denken en te voelen. Hiermee bouwt Mriziga verder op de overtuiging dat we alleen kunnen denken en doen via de combinatie van lichaam, geest en intellect. Kom overdag het werkproces bekijken, of houd de planning in de gaten van de performances die doorheen de residentie plaatsvinden!

**In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK
Een samenwerking met KAAITHEATER**

Van maandag 11 tot zaterdag 23 maart: doorlopend van 12u tot 19u / Vanaf 13 maart zijn er ontmoetingen met het publiek op 19u

KANAL - Centre Pompidou / Ateliers

MONUMENTAL - JOCELYN COTTENCIN

Beeldend kunstenaar Jocelyn Cottencin voert sinds verscheidene jaren onderzoek uit naar de vorm, het beeld, het teken en de ruimte via terugkerende thema's, zoals dat van de groep en de gemeenschap. Een mix van media komt hierbij aan bod: installaties, film, grafisch ontwerp, performances, of nog het boek. Hij brengt met *Monumental* dan ook een project dat de grenzen aftast. *Monumental* streeft ernaar om een visueel en collectief geheugen te activeren afkomstig uit de voorstellingen van onze geschiedenis, in het bijzonder de kunstgeschiedenis of hedendaagse media-evenementen. Monumenten, architectuur, beelden, kunstwerken vormen de basis van een visuele partituur initieel vertolkt door een groep van 12 performers en choreografen volgens een bepaalde ruimte en vastgelegde tijdsbeperkingen. Aan de hand van de beeldhouwkunst, het architecturaal patrimonium en werken uit de publieke ruimte verlegt het project via deze groep de noties van figuur, verhaal en vorm. Sinds 2017 draagt Jocelyn Cottencin deze performance over aan amateurs en/of kunststudenten/s. De eerste herneming vond plaats in de Beaux-Arts de Paris met de studenten van choreografe Emmanuelle Huynh. Elke herneming is de gelegenheid om de productie van vormen en beelden in vraag te stellen via een telkens specifieke context. Voor KANAL - Centre Pompidou neemt Jocelyn Cottencin 8 dagen (van 11.03 tot 17.03) de Ateliers in met studenten van de ULB en La Cambre. Hierdoor worden de diverse werk- en vervaardigingsfasen voor het publiek zichtbaar als mogelijkheden om het project te benaderen rond de noties van de groep, de gemeenschap, het verbond en de figuren die ze voortbrengen. *Monumental* kreeg de steun van de Fondation d'entreprise Hermès in het kader van haar programma New Settings en is in 2016 opgericht in het Centre Pompidou Paris.

In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK

Een samenwerking met KAAITHEATER

Van maandag 11 tot zaterdag 23 maart: doorlopend van 12u tot 19u / Performance vrijdag 15 en zaterdag 16 maart 2019 om 18u

KANAL - Centre Pompidou / Ateliers

THE 0 TIME COLLECTION - RIVER LIN

Mijn wekker wekt me (2017). Het dagelijks werk begint vanaf je wakker wordt tot je inslaapt. Die twee uitersten lijnen de oereenheid van de levensduur uit. Dit werk is geïnspireerd door de idee die twee uitersten in een beperkte tijdspanne te verwezenlijken en het opwekken van de slaap als artificiële kracht in vraag te stellen. Om het tijdsproces aan te geven en de dagelijkse bewegingen te ritualiseren creëert deze levende installatie een situatie waarin een kunstenaar naast een wekker slaapt, tot die gewaakt wordt door het alarm, repetitief. Door de lichamen te mechaniseren en door deze performance in een galerie te laten plaatsvinden, wordt de chronologie van het menselijk leven opgenomen in de context van de oprichting van tentoonstellingen, waarbij onderhandeld wordt over de manieren om kunst te bekijken gebaseerd op de tijd tussen de werken en de toeschouwers.

Concept en performance: River Lin

In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK

Een samenwerking met KAAITHEATER

Zaterdag 16 en zondag 17 maart 2019: van 16u tot 20u

KANAL - Centre Pompidou / Ateliers

UNSETTLED STUDY - VLADIMIR MILLER - A.PASS

Unsettled Study nodigt je uit om de verscheidenheid aan momenteel door het 'a.pass platform for artistic research' geleide onderzoeksprocessen te aanschouwen en zich daarbij aan te sluiten. Het 'a.pass platform for artistic research' betreft zich sinds meerdere jaren geregeld bij de onderzoeksomgeving Settlement, voorgesteld en gesteund door Vladimir Miller. Dit project blijft in vraag stellen tegen welke ruimtelijke, performance en institutionele

voorwaarden in een lopend onderzoeksproces van een kunstenaar kan worden gestapt en kan worden gedeeld. Tijdens Performatik 2019 zal *Unsettled Study* trachten om de idee van Settlement te ontwikkelen in een performance-installatie in KANAL, die je zal uitnodigen op de vele onderzoeks- en werkprocessen momenteel door *a.pass* georganiseerd. Vertrekkende van het Settlement-project in januari bij *a.pass*, zullen de onderzoekers, curatoren en assistenten een proces aangaan waarbij ze architecturale structuren ontwikkelen om hun onderzoeksprocessen te ondersteunen, vertegenwoordigen en tonen. Via een reeks workshops en input van gastartiesten zullen de onderzoekers korte performancelezingen geven die verband houden met hun praktijk. Als hoogtepunt van dit 3-maanden durende proces zal deze groeiende studieruimte van *a.pass* naar KANAL verhuizen en haar onderzoeksomgeving openstellen voor een avond met gedeeltelijk samenvallende performances en installaties. Curator: Vladimir Miller, met bijdragen van onderzoekers, curatoren, assistenten en gasten van *a.pass*.

a.pass is een platform voor professionals kunst en theorie die zich wensen toe te leggen op een zichzelf opgelegd onderzoeksthema. Het biedt ruimte en infrastructuur om andere onderzoekers te ontmoeten en een eigen methodologie te ontwikkelen via kritiek, advies en feedback. Artistiek onderzoek evolueert tot een productiecategorie op cultureel vlak. Daardoor beschouwt *a.pass* het niet als zijn doelstelling of premisse om de grenzen van een eenvoudige methodologie af te bakenen. Een doorlopende klemtoon op de vraag 'wat is artistiek onderzoek?' is derhalve uitgroeid tot een van de kenmerkende methodologieën van *a.pass*.

**In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK
Een samenwerking met KAAITHEATER**

Van 18 tot 23 maart 2019: doorlopend van 12u tot 19u /

Performances: 21 en 23 maart om 18u

KANAL - Centre Pompidou/ Ateliers

ALL AROUND - WILL GUTHRIE ET METTE INGWARSTEN

Reeds vijf jaar volgen drummer Will Guthrie en choreograaf/danser Mette Ingvarsten elkanders werk en werken ze vanop afstand samen. In dit drum/dans-duo treden beide kunstenaars voor het eerst samen live op en slaan aldus een brug tussen hun respectievelijke disciplines. Het resultaat is een fusie van vormen: een muziekconcert met dans. In *All Around* omringt het publiek een performanceruimte bemand door een drumstel, een mobiel licht en de lichamen van de performers. Door hun minimale en repetitieve woordgebruik worden tolleren en draaien, ritme en snelheid de hoofdbestanddelen van een performance die leidt tot een extatische en op een trance gelijkende intensiteit.

Performance: Will Guthrie & Mette Ingvarsten

Lichtontwerp en technische leiding: Hans Meijer

Dramaturgie: Bojana Cvejic

Productieassistentie: Joey Ng

Company Management: Kerstin Schroth

Een productie van: Mette Ingvarsten / Great Investment vzw

In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK

Een samenwerking met KAAITHEATER

Met de steun van Kunstenwerkplaats Pianofabriek

Gefinancierd door: de Vlaamse overheid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) & The Danish Arts Council.

Donderdag 21 (21u) en vrijdag 22 maart 2019 (22u)

KANAL - Centre Pompidou-Showroom

SELFIE CONCERT – IVO DIMCHEV

Selfie Concert is een interactieve performance die de Ateliers van KANAL - Centre Pompidou inneemt. Artiest, performer, zanger en musicus Ivo Dimchev biedt een nieuwe benadering van het concert door het publiek erbij te betrekken. Ivo Dimchev vat zijn project als volgt

samen: 'Ik hou van de idee van een concert waarin mensen constant selfies maken met mij terwijl ik aan het zingen ben.' 'Selfie is een choreografie, Selfie is een sculptuur, Selfie is een tragedie, Selfie is liefde. Selfie is minder voor mij, het is meer voor ons.' Ivo Dimchev pendelt tussen Los Angeles, New York, Wenen en Sofia, waar hij zijn controversiële performances, zangconcerten, expo's en boeken voorstelt. De laatste twee jaar koos hij resoluut het pad van de muziek.

Idee, tekst en muziek: Ivo Dimchev

Vertolking: Ivo Dimchev en het publiek

Productie: Stichting Humarts (Sofia - BG)

In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK

Een samenwerking met KAAITHEATER

Zaterdag 23 maart 2019: 22u

KANAL - Centre Pompidou-SV2

BOUNDARY GAMES - LÉA DROUET

De jonge Brusselse kunstenaar Léa Drouet behoort vandaag tot de rijzende sterren binnen de internationale scene. Haar werk varieert tussen performance, installatie en experimentele muziek om esthetische ervaringen te delen die de groepsdynamiek en haar (dis)harmonieën op het spel zetten. Met *Boundary Games* creëert Léa Drouet een spel- en experimentatieperimeter voor haar zes performers. Zoals een sociaal laboratorium onderzoekt het stuk de samenstellings- en ontledingsprocessen van groepen. Eindeloze (her)samenstellingen van lichaam en materie bepalen nieuwe sociale regels die evenveel alternatieven bieden voor de enige inclusie- en exclusieprincipes. *Boundary Games* maakt komaf met de binaire opdeling 'ons/zij', waartoe onze verhouding tot de andere zich al te vaak beperkt. Het opent een nieuwe onderhandelingsruimte.

Boundary Games, ontworpen in het kader van het Kunstenfestival des arts, wordt in een nieuwe versie voorgesteld, aangepast aan de ruimtes van KANAL - Centre Pompidou.

Met: Frédéric Bernier, Madeleine Fournier, Catherine Hershey, Simon Loiseau, Marion Menan & Bastien Mignot.

Scenografie, kostuums: Gaetan Rusquet

Geluid: Yann Leguay

Dramaturgie: Camille Louis

Regieassistente: Laurie Bellanca

Belichting, algemene regie: Grégory Rivoux

Hypnosetraining: Marie Lisel

Productieverantwoordelijke: France Morin / Arts Management Agency

In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK

Een samenwerking met KAAITHEATER

Donderdag 21 maart 2019: 19u

KANAL - Centre Pompidou/ Ateliers

PERFORMING ART - NOÉ SOULIER

Nu lichamen almaar meer de musea innemen, kiest choreograaf en filosoof Noé Soulier voor een omgekeerde beweging: wat als niet de lichamen maar de kunstwerken zich aanpassen aan een nieuwe ruimte? In *Performing Art* kijk je naar een twintigtal kunstwerken uit de collectie van het Musée National d'Art Moderne-Centre Pompidou. Niet al wandelend door een museum, maar vanop je theaterstoel. De acteurs zijn de museumtechnici, die de kunstwerken volgens een vast protocol op de scène uitpakken. Beïnvloedt het kijken naar de installatie van een kunstwerk de perceptie ervan? Verandert de blik van de toeschouwer de praktische handelingen van de technici in een choreografie? Heeft de theatercontext effect op het aura van een kunstwerk? Elk stuk ontstaat uit een nauwe wisselwerking tussen diverse disciplines: fotografie, schilderkunst, geluid, video, of ook installaties. Bovendien kiest hij voor stukken uit zowel de schone als de toegepaste kunsten om vragen over alledaagse vs. kunstcontext op scherp te stellen. In *Performing Art* tonen de 'performing arts' zich niet als 'kunst van de performance', maar als 'performance van de kunst'.

Performing Art werd voor het eerst gebracht in 2017 in het kader van de programmering van Les Spectacles vivants – Centre Pompidou.

Concept: Noé Soulier

Curatoradvies: Marcella Lista

Licht en scenografie: Victor Burel en Noé Soulier

Verantwoordelijke voor de collecties: Aurélie Gavelle

Regie van de werken: Caroline Camus Caplain

Met de ophangers en installateurs van Globart.

Productie: ND Productions (Paris), Alma Office / Anne-Lise Gobin

Coproductie Kaaithater, Centre Pompidou, Centre de Développement Choréographique Toulouse, CND Centre national de la danse, Les Spectacles vivants – Centre Pompidou KANAL - Centre Pompidou, Festival d'Automne à Paris, Fondation d'entreprise Hermès in het kader van haar programma New Settings, DRAC Ile-de-France – ministerie van Cultuur en Communicatie.

In het kader van de Brusselse biënnale van de hedendaagse performance art PERFORMATIK

Een samenwerking met KAAITHEATER

22 en 23 maart 2019: 20u30

Kaaithater

ENSEMBLE NADAR NIGTH OF THE UNEXPECTED - KLARAFESTIVAL

Kan technologie ons redden? En welke prijs betalen we voor dit 'technologische pact'? Deze vragen liggen aan de basis van de tweede *Night of the Unexpected*, een avond helemaal gewijd aan de creatie en creativiteit, aan de beleving en ontdekking. Tijdens de *Night of the Unexpected* ga je van concertje naar concertje, en val je van de ene verbazing in de andere. Composities waarin auto's een hoofdrol spelen, lichtschakelaars de ritmesectie vormen of die gedirigeerd worden door een dirigent met duivelse krachten (via een Nintendo Wii...). Je komt het allemaal tegen op je parcours! Geen betere locatie voor dit muzikaal avontuur dan KANAL: een voormalige industriële werkplaats, het atelier van de moderne alchemist. En

geen betere artiest dan Nadar Ensemble, een van de meest avant-garde muzikensembles van ons land en daarbuiten.

Woensdag 27 maart 2019: 19u

KANAL-Centre Pompidou/Ateliers

NERONE'S LYRA [A PERFORMATIVE INSTALLATION] - ICTUS / CLEMENS GADENSTÄTTER

Met een lier in de hand bezingt Nero een aan de vlammen overgeleverd Rome. Ofschoon deze scène waarschijnlijk nooit heeft plaatsgevonden, draagt die wel bij tot de perceptie van deze nog steeds beroemde en beruchte historische figuur. In zijn voorstudie 'Nerone' – een toneelstuk waaraan componist Gadenstätter sinds 2016 werkt – staat de verkenning van een hyper-lier bestaande uit diverse lange metalen snoeren centraal. Deze door musici te activeren installatie wordt tegenover Monochords van Jakob Scheid en nauwkeurig samengestelde fragmenten van het werk van Gadenstätter geplaatst.

Muziek: Clemens Gadenstätter

Tekst: Lisa Spalt

Geluid: Gert Aertsen

Zelfstandige geluidsapparatuur: Jakob Scheid

Opname, stem: Eva Reiter

Spreker: Sylvie Rohrer

Dubbele basklarinet: Dirk Descheemaeker

Elektrische gitaar: Tom Pauwels

Keyboard: Jean-Luc Fafchamps

Productie: Ictus

gecofinancierd door Interfaces, het Creative Europe-programma van de Europese Unie

Donderdag 4 april 2019: 20u

KANAL – Centre Pompidou / Ateliers

FARMER TRAIN SWIRL - ÉTUDE - CASSIEL GAUBE

Wandelen zit diep in ons neuromotorisch systeem verankerd. Het is een van de meest fundamentele manieren waarop we ons verhouden tot de wereld. In *Farmer Train Swirl - Étude* wordt beweging ingezet als het empathische bindmiddel tussen het lichaam van de toeschouwer en dat van de performer. Het wandelen transformeert zich geleidelijk aan in complexe en muzikale voetpatronen, die de omvangrijke 'stap'-woordenschat van house dance zichtbaar maken. Vanuit de gedachte dat 'choreografie een onderhandeling is met de patronen die je lichaam denkt' (Jonathan Burrows), wil deze solo een choreografische ruimte openen waarin een van onze meest fundamentele lichamelijke vaardigheden in dialoog wordt gebracht met het rijke lexicon aan passen uit de house dance en via dit samenspel opnieuw wordt uitgevonden.

In het kader van LEGS FESTIVAL van Charleroi danse.

Zaterdag 6 april 2019: 15u

Ateliers KANAL - Centre Pompidou– SV3

MONUMENTAL - MARTIN HANSEN

Monumental, een creatie van Martin Hansen, wijdt zich aan de herlezing van de geschiedenis van de dans, naar de maatstaf van vandaag en de toe-eigening van enkele van haar mythische figuren. Hier vertolkt de choreograaf zelf een solo bestaande uit de reconstructie van De stervende zwaan zoals Anna Pavlova, sterballetina van het Keizerlijk Russisch Ballet, die voor het eerst bracht in 1905 en waardoor ze onsterfelijk werd. Op het zicht handelend, het decor opbouwend (enkele pannen, een rookmachine, ...) nodigt Martin Hansen je uit om het beeldenfabriekje van de dans te aanschouwen, applaus inbegrepen. Terwijl hij de partituur zowel technisch, vlot als ongedwongen vertolkt, bouwt hij hypothesen op, waagt hij zich aan benaderingen, creëert hij afstand, uitgewerkt door een off-stem die afwisselend de vorm aanneemt van vertellend, reflecterend, beschrijvend en een aan de dans gelijklopend plan opstelt, dat hem tot klankkast dient. De choreograaf bevestigt dat

Monumental een middel is om het monument te 'demonumentaliseren'. Achter deze formule schuilt voor hem wel het verlangen om een verband met de geschiedenis uit te graven, dat noch een betrouwbare of eenvoudige reproductie, noch loutere deconstructie is. Een geschiedenis die je niet zou lezen als een eenvoudige rechte lijn reikend naar de vooruitgang, het heden dat het verleden opvolgt, maar als een manier om lagen op te stapelen, als een netwerk van fenomenen die elkaar kruisen, verstrengelen en een geheugen voortbrengen dat elkeen kan benaderen en zich kan toe-eigenen. Met zijn solo onderzoekt hij aldus heel onbezonnen zowel wat je kunt doen met een 'monument', de plaats van de canons van de choreografische kunst en van de schoonheid, alsook het vluchtige en sterfelijke karakter van de dans.

Concept, choreografie, vertolking: Martin Hansen

Lichtontwerp: Gretchen Blegen

Mentor: Thomas Plischke

Dramaturisch advies: Melanie Jame Wolf, Ezra Geen

Stem: Inna Krasnoper, Louise Truehardt

Producties: Martin Hansen, het Hochschulübergreifendes Zentrum Tanz Berlin (Duitsland)

In het kader van LEGS FESTIVAL van Charleroi danse.

Zaterdag 6 april: 16u

Ateliers KANAL – Centre Pompidou SV0

KUNSTENFESTIVALDESARTS

Het Kunstenfestivaldesarts is een jaarlijks artistiek project in Brussel dat lokale en internationale kunstenaars en culturele spelers verenigt. Het festival verbindt verschillende geografische delen van de stad tot één gemeenschappelijke plaats voor artistieke creatie, reflectie, confrontatie, dialoog én feest. Het festival wil een breed

spectrum van artistieke talen tonen. Als internationaal en kosmopolitisch stadsproject tast het festival culturele, esthetische en geografische grenzen af, binnen Brussel, maar ook ver daarbuiten.

www.kfda.be/fr

Van vrijdag 10 mei tot zaterdag 1 juni 2019

6. LA CAMBRE BIJ KANAL - CENTRE POMPIDOU

De **École nationale supérieure des arts visuels de La Cambre** is een vooraanstaande kunst- en designopleiding in België en Europa. Naar aanleiding van de eindexamens van haar masteropleidingen in juni 2019 werkt de school uitzonderlijk samen met **KANAL - Centre Pompidou** en palmt ze de hele showroom in. Dit unieke initiatief is niet alleen een mooie gelegenheid om in een collectieve tentoonstelling het werk van de achttien artistieke afdelingen te presenteren, maar ook een bevoorrecht moment om met het Brusselse publiek in dialoog te treden. De twee weken van de doorlopende tentoonstelling, maar ook de vernissage en het slotfeest zijn evenveel kansen om kennis te maken met de jonge kunstenaars en ontwerpers van de internationale kunstscene van de toekomst.

Tentoonstelling: van 15 tot 28 juni 2019

Vernissage: op vrijdag 14 juni 2019

Finissage en slotfeest: op vrijdag 28 juni 2019

Deelnemende kunstworkshops: Accessoires, Binnenhuisarchitectuur, Keramiek, Animatiefilm, Visuele communicatie en Grafiek, Conservatie en Restauratie van kunstwerken, Boek- en Papierontwerp, Industrieel design, Textieldesign, Tekenen, Stedelijke ruimte, Printmaking, Schilderen, Fotografie, Scenografie, Beeldhouwen, Modeontwerp en -creatie en Typografie, evenals de teksten van het Atelier des Écritures Contemporaines.

Een coproductie van ENSAV-La Cambre en KANAL - Centre Pompidou

7. AUDIOGIDS: AUGMENTED REALITY

KANAL zet in op digitale vernieuwing

KANAL - Centre Pompidou is trots om u de allereerste audiogids in Augmented Reality te presenteren, een unicum in de museale wereld!

Deze vernieuwende bezoekersgids geeft het publiek de kans om een aantal van de commissies en werken gepresenteerd bij KANAL op een wel zeer speciale manier te ontdekken: in Augmented Reality presenteren enkele van onze mediators hun lievelingswerken.

De audiogids huren? Niet nodig! Het enige wat de bezoeker nodig heeft, is een smartphone. Daarop downloadt hij de app 'KANAL AR' uit de Google Play Store. Open de app op een smartphone, scan het kartel, druk 'play' en de mediator verschijnt in AR. De bezoeker kan zich gerust rond het werk verplaatsen, de mediator volgt.

Niet alleen de audiogids is trouwens technologisch vernieuwend. De kartels gelinkt aan de werken opgenomen in de audiogids zijn dat ook. Deze werden gerealiseerd met een lasercutter bevatten een tracker, een soort van trigger die, eens gescand, de beelden laat verschijnen op je smartphone.

Voorlopig gaat het om een achttal werken die het publiek in AR kan ontdekken. De audiogids in AR is het resultaat van een aantal mooie samenwerkingen, met name met Medialab.Brussels en onze ploeg van enthousiaste mediators. Medialab.Brussels is technische partner van het project.

8. KANAL STORE & KANAL FOOD STREET MARKET

Het Gewest had de ambitie om, via de Cultuurpool Citroën, een plek te creëren die voor iedereen toegankelijk is, iets wat wordt mogelijk gemaakt door KANAL Store en KANAL Food Street Market. Deze twee ruimten bieden kandidaat-handelaars uit alle horizonten namelijk de mogelijkheid om hun producten en creaties te testen in reële omstandigheden. Ook stellen zij bezoekers in de gelegenheid om op eenzelfde plek cultuur te combineren met ontspanning en shopping.

KANAL STORE

DE NIEUWE KWEEKVIJVER VOOR BELGISCHE ONTWERPERS

KANAL Store, een pop-upruimte speciaal voor ontwerpers "made in Belgium", stelt gedurende 13 maanden de creaties van jonge ontwerpers tentoon. Zo zullen decoratieve voorwerpen, kleding en juwelen elkaar op de schappen van de pop-upstore aflossen en zullen bezoekers en nieuwsgierigen kunnen genieten van originele en exclusieve ontwerpen in een inspirerend kader met strak design, dat nog kracht wordt bijgezet door het gebruik van gerecyclede materialen afkomstig van de oude Citroën-garage. KANAL Store is ontstaan uit de samenwerking tussen hub.brussels, het Brussels Agentschap voor de Ondersteuning van het Bedrijfsleven en de Stichting KANAL. Zij stelt jonge ontwerpers in staat om hun producten te testen 'in real life' en begeleidt hen gedurende hun hele ervaring aan de hand van thematische coachings. De kandidaten worden geselecteerd op basis van hun knowhow, de duurzaamheid van hun productie en de originaliteit van hun creaties. Projectdragers die in het avontuur geïnteresseerd zijn, kunnen zich tijdens de hele pop-upperiode, dit is tot juni 2019, kandidaat stellen.

kanalstore.brussels

KANAL STREET FOOD MARKET

DE EERSTE BRUSSELSE "FOOD MARKET"

Is lekker eten niet dat wat ons gezellig samenbrengt ? De "KANAL Street Food Market" is van plan om door middel van een gevarieerd, kwalitatief en intercultureel culinair aanbod Brussel gedurende 14 maanden om te toveren tot een gastronomische ontmoetingsplaats. In een innovatieve culturele ruimte, van bijna 500m², zullen flagship stores zoals Pistola, Wild food truck of La Winery, u via street food een reis laten maken naar het land van de smaak.

Reservaties: kanal@zievfood.com

9. PRAKTISCHE INFORMATIE

▪ WEBSITE

www.kanal.brussels

▪ TOEGANG

Akenkaai, 1000 Bruxelles

▪ OPENINGSUREN WINTER t.e.m. 28 februari

Maandag: 12u00 – 19u00

Dinsdag: gesloten

Woensdag: 12u00 – 19u00

Donderdag: 12u00 – 19u00

Vrijdag: 12u00 – 19u00

Zaterdag: 12u00 – 22u00

Zondag: 12u00 – 19u00

▪ TARIEVEN

Prijzen (mei 2018 - juni 2019): 14€ - vol tarief: de performances zijn inbegrepen in het algemene tarief, behalve uitzonderingen die zullen gecommuniceerd worden.

▪ TOEGANGELIJKHEID

Bus

- Lijn 47 (Station Vilvoorde – De Brouckère) / halte IJzer - Lijn 58 (Station Vilvoorde – IJzer) / halte IJzer

- Lijn 88 (Heizel – De Brouckère) / halte IJzer

Metro

- Lijn 2 (Elisabeth – Simonis) / halte IJzer

- Lijn 6 (Elisabeth – Koning Boudewijn) / halte IJzer

Trein

- Station Brussel-Noord

Fiets

- Fietsroute GFR A (Brussel-Centrum)

- Fietsroute GFR C (Anderlecht – Machelen)

- Fietsroute GFR 12 (Wemmel – Brussel-Centrum) - Fietsroute GFR P (Meise – Brussel-Centrum)

Villo

- Station 52 Saincteletteplein

Auto

Kom je met de wagen, dan dien je ermee rekening te houden dat KANAL - Centre Pompidou niet over een privéparking beschikt voor zijn bezoekers. We raden af om per wagen te komen.

10. HET TEAM & DE RAAD VAN BESTUUR VAN STICHTING KANAL

10.1. HET TEAM

Yves Goldstein
Chief of mission

Jean-François Leconte
Secretary general

Jennifer Beauloye
Production Manager

Alain Benisty
Music program & Special Events

Béatrice Best
Communication & Sponsoring Manager

Jérôme Bredael
Finance & Administrative Assistant

Géraldine De Brouwer
Architect-Deputy building Manager

Régis Decroos
Production Assistant

Damien de Hemptinne
Sales & Ticketing Manager

Marie de Ganay
E-communication & community officer

Baptiste Delhauteur
Finance & Administration Manager

Caroline Haraké
Events & concessions Manager

Louise Liefoghe
Production & Administrative Assistant

Marine Urbain

Architect

Olivier Vaessen

Facility Officer

Charlotte Vahsen

Audience Development officer

Caroline Van Meerbeek

Audience Development Manager

André Verstraeten

Architect-Building Manager

10.2. DE LEDEN VAN DE RAAD VAN BESTUUR

Michèle Sioen, Voorzitster

Denis Laoureux, Ondervoorzitter

Hervé Charles

Stéphanie Pecourt

Diane Hennebert

Willem Elias

Laurent Busine

Isabel Raemdonck

Yves Goldstein

Alain Berenboom

Paul Dujardin

Commisarissen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

Lionel Van Leeuw

France Marage

11. PARTNERS

CORPORATE PARTNERS

Partenaires structurels
Structurele partners
Structural partners

C I.II.III.IV. A
Culture — Architecture

Partenaires institutionnels
Institutionele partners
Institutional partners

Privileged partners

LASVIT

daoust

Promotional partners

PARTENAIRES MÉDIAS

MEDIA PARTNERS
MEDIA PARTNERS

LE SOIR

DeMorgen.

BRUZZ

PARTENAIRES TOURISTIQUES

TOERISTISCHE PARTNERS
TOURISTIC PARTNERS

PRODUCTION DÉLÉGUÉE
GEDELEGEERDE PRODUCTIE
EXECUTIVE PRODUCTION

A R T E R

kanal.brussels
FB Kanal-Centre Pompidou
#kanal.centrepompidou
Quai des Péniches — 1000
Bruxelles Akenkaai - 1000 Brussel

PROMOTIONELE PARTNERS

Sodexo

CULTURELE PARTNERS

ADAM – Brussels Design Museum

BOZAR

Kunstenfestivaldesarts

Kaaitheater

Raffinerie - Charleroi danse

WorkSpace Brussels

Art Brussels

Brussels Gallery

Communicating The Museum

Design September

DowntownBrussels.Art

brusselmuseums.be

L'Usine de Films Amateurs de Michel Gondry

Workspacebrussels

Brussels Electronic Marathon

BRAFA

Cinematek

Argos, Centre for Art & Media

La Vilette

International Kite Festival of Brussels

KLARAFESTIVAL

ACADEMISCHE PARTNERS

Vrije Universiteit Brussel

Université Libre de Bruxelles

U Gent (Universiteit van Gent)

Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne

CIVA en de Stichting KANAL bedanken

Tournevie

Frasers Property

Au marché noir

Jes Stadslabo

Train Hostel

Makita

Debrunner Acifer SA Romandie

Getaz – Miauton

Ateliers Melens & Desjardin

Méry-Bois

12. DE BELANGRIJKSTE DEELNEMERS AAN HET PROJECT

De Stichting KANAL

De Stichting KANAL, die in het leven werd geroepen door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, stelt zich tot doel de omvorming van de Citroëngarage aan het IJzerplein tot een goed einde te brengen en er een belangrijke culturele pool voor de hoofdstad van Europa in te richten. Deze bijzondere plaats zal, in samenwerking met het Centre Pompidou, zowel een museum voor moderne en hedendaagse kunst als een architectuurmuseum in samenwerking met de Stichting CIVA herbergen. Er zullen verschillende ruimtes worden voorbehouden voor podiumkunsten, projecties, debatten en vrijetijdsbesteding.

Als grootste culturele instelling van Brussel, zal Stichting KANAL moderne en hedendaagse kunst en architectuur promoten met tentoonstellingen en diverse artistieke creaties. De stichting zal hierbij focussen op onderzoek en op projecten die kunst tot bij het grote publiek brengen.

Gelet op de uitzonderlijke positie van Brussel als artistiek centrum, zal de Stichting KANAL uiteraard ook kunstenaars van eigen bodem een platform bieden. Aldus heeft ze voor de samenstelling van het eerste luik van haar collectie een beroep gedaan op kunstenaars uit het Brusselse; ze is ook van plan om dit in de toekomst verder te zetten.

Het Centre Pompidou

Het Centre Pompidou is een van de 's werelds grootste culturele multidisciplinaire instellingen. In Parijs herbergt het Centre Pompidou, in de emblematische gebouwen van Renzo Piano en Richard Rogers, een van de grootste musea en de allereerste collectie moderne en hedendaagse kunst van Europa, naast een onderzoeksbibliotheek gespecialiseerd in de kunst van de 20e en 21e eeuw.

Het Centre Pompidou heeft het hele jaar door een uitgebreid programma met films, podiumkunsten en educatieve activiteiten. Daarnaast herbergt het ook een openbare bibliotheek en een onderzoeksinstituut voor muziek (IRCAM). De collectie van het Musée

national d'art moderne, eveneens in het Centre Pompidou, telt vandaag meer dan 120 000 werken en geldt wereldwijd als referentie voor de kunst van de 20e en de 21e eeuw. Het Musée d'art moderne heeft een mooie collectie die historisch is gegroeid, maar voert daarnaast ook een heel actief aanwinstbeleid en dit, zowel op het vlak van beeldende kunsten als van fotografie, experimentele film, nieuwe media, architectuur, design et industrieel prospectivisme.

Dit uitwisselingsplatform tussen maatschappij en actuele kunst krijgt elk jaar meer dan 3 miljoen bezoekers over de vloer. Het Centre Pompidou stelt zich, samen met de kunstenaars van alle disciplines, tot taak om de kunst van de 20e en de 21e eeuw toegankelijk te maken voor een steeds breder wordend publiek.

Vandaag wordt het publiek uitgenodigd door Centre Pompidou op meerdere plekken: Centre Pompidou Metz sinds 2010 en Centre Pompidou Malaga 2015. Voor het einde van dit jaar zal ook het Centre Pompidou x West Bund zijn deuren openen in Shanghai.

Het Brussels Architectuurcentrum CIVA

Het CIVA is tegelijkertijd een museum, een archief, een bibliotheek en een ontmoetings- en discussieplek voor liefhebbers van hedendaagse en moderne architectuur, landschapsarchitectuur en het stedelijke ecosysteem, in Brussel. Het centrum organiseert het hele jaar door tentoonstellingen, conferenties, debatten, geleide bezoeken, boekvoorstellingen en kinderactiviteiten. De activiteiten van het CIVA gaan door te Elsene, dichtbij Flagey, en in KANAL – Centre Pompidou.

STICHTING KANAL

Communication & Sponsoring

Béatrice BEST – Communication & Sponsoring Manager

+32 495 29 04 10 | +32 2 435 13 71

bbest@kanal.brussels

Marie de Ganay – E-communication and Communication Officer

+32 470 71 44 08

mdganay@kanal.brussels

Persdienst KANAL Stichting

BE CULTURE

General Manager: Séverine Provost

Project Coordinators: Virginie Luel & Noor Van der Poorten

noor@beculture.be | +32 4 75 47 29 44

virginie@beculture.be | + 32 478 49 95 97

+ 32 2 644 61 91 - info@beculture.be - beculture.be